

สรุป เอกสารสุดท้ายของซินอด 2021-2024

“พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน”

ความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วม และพันธกิจ





ข้อ 1) ทุกย่างก้าวของพระศาสนจักร คือการกลับไปพบ  
พระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ เหมือนกับที่  
บรรดาศิษย์ได้พบพระองค์ในห้องชั้นบนคืนปัสกา พวกเราผู้  
ร่วมประชุมซินอดก็ได้สัมผัสพระองค์ผ่านการเสวนาใน  
พระจิตเจ้า

- “ซินอดคือประสบการณ์ของการกลับไปพบพระ  
คริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ผู้ทรงประทับอยู่  
ในหมู่เราและสร้างความเป็นหนึ่งเดียวท่ามกลาง  
ความหลากหลาย”

ข้อ 2) เราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในการสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนชีพ (รม 6:3) บาດแผลของพระองค์ยังคงอยู่ และสะท้อนอยู่ใน บาດแผลของมนุษยชาติ ไม่ใช่เพียงในอดีต ชี้นอด เราไม่ได้เฝ้าเฉยต่อบาດแผลเหล่านี้ เรียร้องสันติภาพ ต่อด้านความรุนแรง และสนับสนุน การเสวนาและการปรองดอง

- ประเด็นสำคัญ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า ไม่ทำให้เราหลบหนีจากความเจ็บปวดของโลก แต่ กลับทำให้เรามองเห็นความเจ็บปวดของมนุษย์ชัดเจน ยิ่งขึ้น บาດแผลของพระคริสต์เจ้า ประชุมชี้นอด ให้ ยืนหยัดเพื่อสันติภาพ ต่อด้านวัฏจักรแห่งความเกลียดชังและความรุนแรง "ความปีติยินดีและความเศร้า โศกของมนุษย์" กลายเป็นของเราเองในฐานะศิษย์ ของพระคริสต์ เชิญชวนเราให้เป็นผู้นำสันติภาพ ความหวัง และการปรองดองในท่ามกลางความทุกข์ทรมานของมนุษย์"

ข้อ 3) หัวใจของซินอด 2021–2024 คือความเป็นหนึ่งเดียว การมีส่วนร่วม และพันธกิจ ซึ่งเปิดหนทางสู่การฟื้นฟูพระศาสนจักรในการประกาศข่าวดีและติดตามพระเจ้าอย่างมั่นคง

- เริ่มต้นจาก **การฟังอย่างลึกซึ้ง** ต่อเสียง

ของประชากรของพระเจ้าในทุกกระดับ ใช้เอกสารการสังเคราะห์ การทำงาน และการประชุมเป็นเครื่องมือสำคัญในการเดินทางร่วมกัน

- 3 เสาหลักของซินอด คือ **ความเป็นเอกภาพ (communion) การมีส่วนร่วม (participation) พันธกิจ (mission)**

- “กระบวนการซินอดทำให้พระศาสนจักรค้นพบพลังของความเป็นเอกภาพในการ**ฟัง** การมีส่วนร่วม และพันธกิจ เพื่อการฟื้นฟูชีวิตค

ริสตรชนอย่างมั่นคงในความเชื่อและการประกาศข่าว  
ดี”

ข้อ 4) หนทางแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน  
(Synodality) ตั้งอยู่บนรากฐานของ **อัตลักษณ์  
ร่วมกันแห่งศีลล้างบาป** เราได้เป็น **ศิษย์**

**ธรรมทูต** ไม่มีใครถูกขลิบเลย การเดินร่วมกันเช่นนี้  
นำไปสู่ **ความเป็นหนึ่งเดียวที่มองเห็นได้ของคริสตชน**  
และแสดงออกผ่านบทบาทการเป็น **ประกาศก**  
**ของพระเจ้าเพื่อคนทั้งโลก**

- “**ศีลล้างบาปทำให้เราทุกคนเป็นศิษย์  
ธรรมทูตในความหลากหลาย แต่เป็น**

หนึ่งเดียวกันในพระเจ้า เพื่อเป็นพระศาสนจักรที่ประกาศข่าวดีสู่โลก”

ข้อ 5) หนทางแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน (Synodality)

ดำเนินภายใต้ **แสงสว่างของคำสั่งสอน**

**จากสภาสังคายนาวาติกันที่ 2** ซึ่ง

เปรียบเสมือน **เมล็ดพันธุ์** ที่หว่านลงในโลกและพระศาสนจักร กระบวนการขึ้นอดในยุคปัจจุบันยังคง **หล่อเลี้ยง** **ตั้ง** **พลัง** **และพัฒนา** คำสอนของสภาสังคายนาให้มีชีวิตในวันนี้

**Vatican II ปี 1962-1965**

**To**

**Synodality ปี 2021-2024 (2025)**

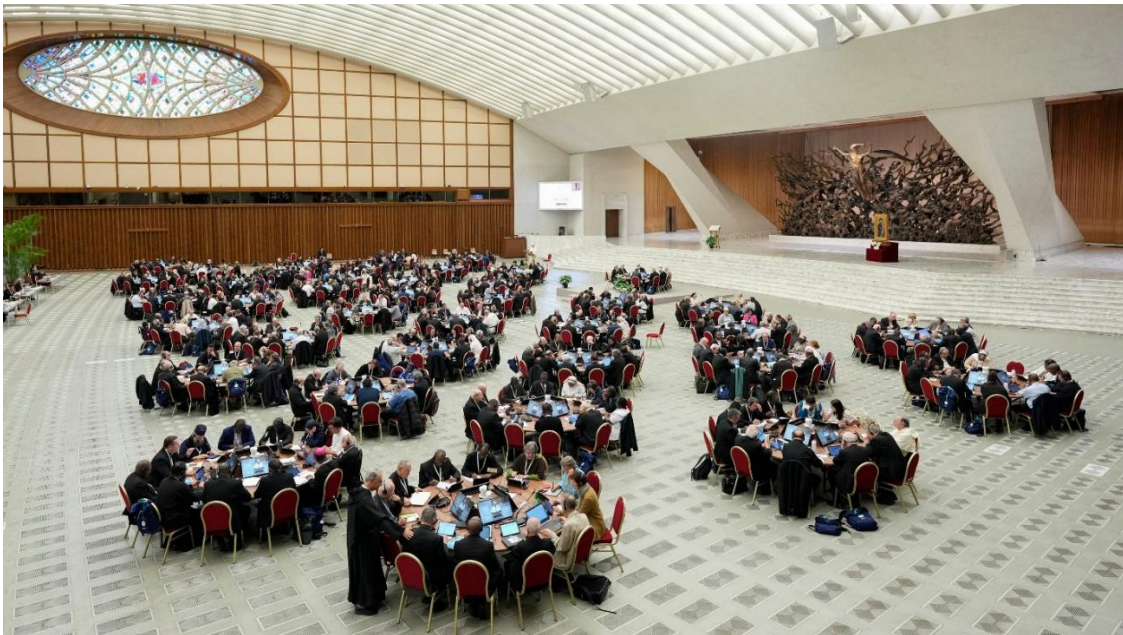
**Opening of the Second Vatican Council [HIGH QUALITY]**





# Synod 2021-2024

Holy Mass for the Opening of the Synod - 2015.10.04













- โดยเฉพาะเรื่อง พระศาสนจักรใน  
ฐานะธรรมล้ำลึก และ  
ประชากรของพระเจ้า ที่ได้รับเรียกให้  
เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ผ่านการฟังพระวรสาร

- การเดินร่วมกันคือการยืนยันสภาสังคายนาอีกครั้ง  
หนึ่ง และเป็นหนทางในการฟื้นฟูบทบาทประกาศก  
ของพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน
- ชีโนด 2021–2024 คือ การทำให้คำสอน  
ของสังคายนามีชีวิตใน  
ปัจจุบัน เป็นแรงบันดาลใจใหม่ในการเป็นพระศา  
สนจักรธรรมทูตและเป็นเสียงประกาศกต่อโลก
- “ชีโนดคือการสานต่อและเสริมพลังคำสอนของสภา  
สังคายนาवादิกัณฑ์ 2 ทำให้พระศาสน  
จักรเป็นธรรมล้ำลึกที่มีชีวิต เป็น  
ประชากรของพระเจ้า และเป็นเสียงประกาศก  
ในโลกปัจจุบัน”



## Lumen Gentium



ข้อ 6) แม้การเดินทางแบบซินอดจะเต็มไปด้วยอุดมคติ  
แห่งความหวัง เผชิญกับ ความเหนื่อยล้า ความต่อต้าน  
การเปลี่ยนแปลง และการยึดติดกับมุมมองของตนเอง  
กระนั้น พระเมตตาของพระเจ้า

- ประเด็นสำคัญ การเดินแบบซินอดไม่ง่าย ต้องต่อสู้  
กับความเหนื่อยล้าและการต่อต้านภายใน

จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงคือ **การกลับใจ**  
**และการสำนึกผิด**

- ชื่นอดทำให้พระศาสนจักร  
กลายเป็นสถานที่แห่ง พระ  
เมตตา การให้อภัย และการ  
คืนดี พระศาสนจักรต้องเป็น

## ประจักษ์พยาน

- แห่งพระหรรษทาน ไม่ใช่เจ้าของพระ  
หรรษทาน
- “การก้าวเดินไปด้วยกันต้องเริ่มจากการกลับใจ การ  
เปิดใจรับพระเมตตา และกลายเป็นพระศาสนจักรที่  
แบ่งปันการให้อภัยและการคืนดีจากพระเจ้าแก่  
ผู้อื่น”

ข้อ 7) ผลแรกของการเดินไปด้วยกันที่แบ่งบานในชีวิตคริสตชน ชีวิตประจำวันของครอบครัว ชุมชนวัด กลุ่มคริสตชนขนาดเล็ก โรงเรียน และกลุ่มความเชื่ออื่น ๆ ซึ่งกลายเป็นพื้นที่ที่การสนทนาในพระจิตเจ้า การไตร่ตรองร่วมกัน การแบ่งปันกระแสเรียก และการร่วมรับผิดชอบพันธกิจได้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

- ชีวิตคริสตชนในระดับรากหญ้าได้กลายเป็นพยานถึงผลแห่งชีวนอด การสนทนาในพระจิตเจ้า และการแยกแยะร่วมกันได้กลายเป็นวิถีปฏิบัติจริง มีการแบ่งปันความเชื่อและพันธกิจอย่างมีชีวิตชีวา การประชุมที่โรมช่วยฟังเสียงชุมชนและหนุนเสริมการเดินร่วมกัน

● พระศาสนจักรต้องเป็น  
สถานที่แห่ง การต้อนรับ  
ความหวัง และ ความยินดี



## ข้อ 8) ผลสืบเนื่องจากการประชุมสมัยที่ 1 และการศึกษา ลีกในประเด็นสำคัญของพระศาสนจักร

- การประชุมสมัยที่ 1 ของซินอดไม่ได้เพียงแค่ให้บท  
สังเคราะห์ประสบการณ์เท่านั้น แต่ยังเปิดทางสู่การ  
ไตร่ตรองลีกต่อประเด็นสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรงต่อ  
ชีวิตพระศาสนจักรทั่วโลก โดยสมเด็จพระสันตะปาปา  
ทรงมอบหมายให้กลุ่มศึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้นำศาสนา  
และผู้เชี่ยวชาญจากทุกทวีป ศึกษาเชิงลึกโดยใช้  
กระบวนการ การก้าวเดินไปด้วยกัน เป็นหลัก
- หัวข้อหลักที่กลุ่มศึกษาได้รับมอบหมายให้พิจารณา  
คือ
  1. ความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก  
กับพระศาสนจักรละติน
  2. การรับฟังเสียงของคนยากจนและเสียงของโลก
  3. พันธกิจในโลกดิจิทัล
  4. การปรับปรุงระบบพื้นฐานการอบรมพระสงฆ์ในมิติซีโน  
ดอล

5. ประเด็นเทววิทยาและกฎหมายเกี่ยวกับรูปแบบการอภิบาลเฉพาะ
  6. ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆราช นักบวชชาย-หญิง และฆราวาสในพันธกิจ
  7. บทบาทและกระบวนการคัดเลือกพระสังฆราชในมุมมองของซีโนดาลิสต์
  8. บทบาทของผู้แทนพระสันตะปาปาภายใต้แนวคิดการก้าวเดินไปด้วยกัน
  9. เกณฑ์เทววิทยาและวิธีการสำหรับประเด็นข้อความเชื่อจริยธรรม และอภิบาลที่ถกเถียงกัน
  10. การส่งเสริมผลของการเสวนาคริสตศาสนสัมพันธ์ในประชากรพระเจ้า
- งานของกลุ่มศึกษาเหล่านี้คือ จุดเริ่มต้นของกระบวนการนำสู่การดำเนินการจริง ทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อเสริมความสมบูรณ์ให้กับการประชุมซินอดสมัยที่ 2 และเพื่อช่วยพระสันตะปาปาในการตัดสินใจด้านการอภิบาลและการปกครองในอนาคต

- กระบวนการชีโนดาลไม่ได้

หยุดอยู่เพียงที่การฟัง แต่ก้าวสู่

การไตร่ตรองลึก *การเตรียมการเปลี่ยนแปลง*

*และ การตัดสินใจเพื่อพระศาสนจักรที่เดินไปด้วยกัน  
อย่างแท้จริง*

ข้อ 9) การก้าวเดินไปด้วยกันต้องดำเนินต่อ จากขั้นตอนสู่  
การปฏิบัติในชีวิตจริง

กระบวนการขั้นตอนนี้รวมถึงประชากรพระเจ้าทั้งหมด เพื่อ  
ส่งเสริมการดำเนินชีวิตแบบ การก้าวเดินไปด้วยกัน ในพระศา  
สนจักรท้องถิ่น *สิ่งที่พระศาสนจักรท้องถิ่นพึงดำเนินการ  
ต่อไป คือ เดินทางร่วมกันในแต่ละวันด้วยวิถี  
แห่งการปรึกษาหารือและไตร่ตรอง*

พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่ควรนำกระบวนการนี้ไปปฏิบัติ

- เขตวัด สถาบันชีวิตที่ถวายตัวแด่พระเจ้า หม่อมคณะ  
แห่งชีวิตการแพร่ธรรม กลุ่มความเชื่อ สังฆมณฑล  
สภาพระสังฆราช พระศาสนจักร sui iuris
- การก้าวเดินไปด้วยกันคือ **วิถีชีวิตคริสตชนอย่างต่อเนื่อง**  
ไม่หยุดอยู่ที่การประชุม แต่ต้องลงมือปฏิบัติในทุกระดับ  
ของพระศาสนจักร ต้องอาศัยการอบรม การวางแผน  
และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- เราทุกคนได้รับเรียกให้เป็น **ธรรมทูตแห่ง**

**การก้าวเดินไปด้วยกัน** และร่วมมือ  
กันสร้างพระศาสนจักรที่รับฟัง เคลื่อนไหว และเติบโตไป  
ในพันธกิจเดียวกัน

ข้อ 11-13 เอกสารสรุปสุดท้าย – **การเรียกสู่**

**พันธกิจคือการเรียกสู่การ**

**เปลี่ยนแปลงพระศาสนจักร**



เอกสารสรุปสุดท้ายของซินอดเห็นว่า “การเรียกสู่พันธกิจ” ไม่ใช่เพียงการออกไปภายนอก แต่คือ การเปลี่ยนแปลงพระศาสนจักรทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับสากล โดยยึดตามจิตตารมณ์ของสมณสาส์น *Evangelii Gaudium* ที่กล่าวถึง “การปฏิรูปมิชชันนารีของพระศาสนจักร” (เทียบ EG 30)

- เอกสารนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอนสำคัญ ที่แต่ละตอนเชื่อมโยงกันอย่างลึกซึ้งทั้งในมิติเทววิทยา ชีวิตจิต และการปฏิบัติในพันธกิจ:

## 1. หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน (The Heart of Synodality)

- สรุปหลักการ ทางเทววิทยา และ ชีวิตจิต ที่เป็นรากฐานของซีโนดาลิตี / ย้ำความเข้าใจร่วมกันที่เกิดขึ้นจากการประชุมสมัยที่ 1 / เน้น การกลับใจภายใน ทั้งระดับอารมณ์ ภาพลักษณ์ และความคิด/ เสนอการ

เปลี่ยนแปลงทั้งด้านชีวิตจิตและการดำเนินงานของพันธกิจ

## 2. **บนเรือที่เราอยู่ร่วมกัน (On the Boat, Together)**

- กล่าวถึง การกลับใจแห่งความสัมพันธ์ ที่เกิดจากการหลอมรวมของกระแสเรียก จิตตารมณ์ และพันธกิจ วางพื้นฐานเพื่อสร้าง **ชุมชนคริสตชนที่มีชีวิต** และมีแนวทางพันธกิจร่วมกัน

## 3. **“เหวี่ยงแห” (Casting the Nets)**

- เสนอการปฏิบัติหลัก 3 ประการที่ควรบูรณาการ:
  1. การไตร่ตรองแยกแยะอย่างรอบคอบ (discernment)
  2. กระบวนการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม
  3. การสร้างวัฒนธรรมแห่ง **ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการประเมินผล**
- เชิญชวนให้ริเริ่มเส้นทาง **“ธรรมทูตแห่งการเปลี่ยนแปลง”** และเร่งฟื้นฟูโครงสร้างองค์กรของพระศาสนจักรให้ร่วมมือกันมากขึ้น

#### **4. จับปลาได้จำนวนมากมาย (An Abundant Catch)**

- **สำรวจวิธีการสร้าง รูปแบบใหม่ของการแลกเปลี่ยน  
พระพร / เสนอแนวทางฟื้นฟู ความผูกพันและความเป็น  
หนึ่งเดียวกัน ในพระศาสนจักร / เน้นว่าการหยั่งรากใน  
สถานที่ที่ท้องถิ่นกำลังเปลี่ยนแปลงไป และต้องตอบสนอง  
อย่างสร้างสรรค์**

#### **5. “ดังนั้นเราจึงส่งท่านไป” (So, I Send You)**

- **มุ่งสู่การดำเนินการจริง เน้นความจำเป็นในการอบรมและ  
จัดเตรียม ประชากรพระเจ้า ทุกคนให้เป็น ธรรมทูต  
แห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน**

**ใจความสำคัญ คือ**

- **พันธกิจและการปฏิรูปภายในพระศาสน  
จักรเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินไปพร้อมกัน**

- การก้าวเดินไปด้วยกันไม่ใช่แค่ “การประชุม” แต่คือรูปแบบชีวิตของพระศาสนจักร
- เอกสารสุดท้ายนี้ให้แผนที่ชัดเจนเพื่อเดินหน้าสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีพระจิตเจ้านำทาง

**หัวใจสำคัญ** “เราได้รับการเรียก ไม่ใช่แค่ให้เดินร่วมกัน แต่ให้ เปลี่ยนแปลงไปด้วยกัน เพื่อพันธกิจแห่งข่าวดีจะเบ่งบานในโลกยุคใหม่”

## ตอนที่ 1

### หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน

**The Heart of Synodality** คือ การถูกเรียกให้กลับใจโดยองค์พระจิตเจ้า

ภาพจากพระวรสาร : การแสวงหาและการกลับใจในเช้าวันปัสกา (ยอห์น 20:1–2) “เช้าตรู่วันต้นสัปดาห์... มารีย์

ชาวแม็กดาลาออกไปที่พระคูหา... แล้วนางจึงวิ่งไปหาซี  
โมนเปโตรกับศิษย์อีกคนหนึ่งซึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงรัก”







- ศิษย์ – สามรูปแบบของการตอบสนองต่อความหวังและการกลับใจ

#### 1. มารีย์ชาวมักดาลา

- ขับเคลื่อนด้วย **ความรักและความ**

**จงรักภักดี** เป็นคนแรกที่ไปถึงพระคูหา คนแรกที่ได้ยินเสียงที่เรียกชื่อเธอ และจำพระเจ้าได้ เธอกลายเป็น “**อัครสาวกของบรรดาอัคร**

สาวก” ผู้ได้รับมอบหมายให้ประกาศข่าวการ

กลับคืนพระชนมชีพ

## 2. ศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรัก

- **วิ่งด้วย ความไวและพลังของเยาวชน** เป็นคนแรกที่ได้เห็นและมีความเชื่อ อ่อนน้อมถ่อมตนและรอให้เปโตรเข้าไปในพระคูหาก่อน

## 3. ซีโมนเปโตร

- แยกความรู้สึกผิดจากการที่ได้ปฏิเสธพระอาจารย์ เป็นผู้อาวุโส ได้รับมอบหมายให้ นำและอภิบาล และได้กลับใจผ่านการเผชิญหน้ากับพระเมตตาของพระคริสตเจ้า

ใจความสำคัญของ “หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน”

- การก้าวเดินไปด้วยกันต้องอาศัยการ **กลับใจทั้ง**  
**ในมิติส่วนตัวและชุมชน / องค์กร**

**พระจิตเจ้า** เป็นผู้กระตุ้นจิตใจให้เราตอบสนอง

ต่อเสียงเรียกของพระเจ้า

- ประสบการณ์ของทั้งสามศิษย์สะท้อนถึง รูปแบบต่าง ๆ ของความเชื่อ การฟัง การรับใช้ และการเป็นผู้นำ นั่นคือ พระศาสนจักรเกิดขึ้นจากการพบกันของบุคคลที่แตกต่างกัน แต่ต่างก็มุ่งแสวงหาพระเจ้าในความซื่อสัตย์

หัวใจของซีโนดาลิตี คือ **การฟังกันและกัน การถ่อมตน การยอมรับบทบาทของกันและกัน และการตอบสนองต่อพระเจ้าอย่างกล้าหาญ**

- จุดรวมของ “หัวใจ” นี้ คือความสัมพันธ์ของศิษย์ทั้งสามที่ต่างสนับสนุน

# กันในการแสวงหาองค์พระผู้เป็น

## เจ้า คือภาพแทนของพระศาสนจักรที่ เดินไป

### ด้วยกันในความเชื่อ ความรัก และพันธกิจ

ข้อ 14) เป็นประจักษ์พยานต่อการกลับคืนพระชนมชีพในโลกแห่งความมืด

- พระศาสนจักรดำรงอยู่เพื่อเป็น *nemo dat quod non habet*
  - ประจักษ์พยานถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ผู้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทรงกลับคืนพระชนมชีพและมอบสันติสุข พร้อมกับ พระจิตเจ้า แก่มนุษยชาติ
- พระคริสตเจ้าผู้ทรงพระชนม์ คือ บ่อเกิดแห่งอิสรภาพที่แท้จริง รากฐานแห่ง ความหวังที่ไม่ทำให้ผิดหวัง (เทียบ โรม 5:5) การเปิดเผย พระ

פקטורที่แท้จริงของพระเจ้า และทรงเป็น

ความหมายสุดท้ายของ ชีวิตมนุษย์และโลกทั้งมวล  
พระศาสนจักรมีพันธกิจในการเป็นแสงสว่างในโลกมืด

**ด้วยการประกาศว่าพระคริสตเจ้ายังทรง**

**พระชนม์อยู่ “ความหวังนี้ไม่ทำให้**

**ผิดหวัง”** (*Spes non confundit*) – เพราะพระคริสต

เจ้าทรงพระชนม์อยู่!

ข้อ 15–20: พระศาสนจักร – ประชากรของ

พระเจ้า ผู้เดินเคียงข้าง

มนุษยชาติ

ข้อ 15) พระศาสนจักรเกิดจากศีลล้างบาป – เป็น

ประชากรที่ได้รับเรียกให้ศักดิ์สิทธิ์และออกไปประกาศ



- ศิลล้งบาปคือรากฐานของ**เอกลักษณ์ในฐานะ**  
**ประชากรของพระเจ้า เราเกิดใหม่ในพระ**  
**คริสตเจ้า** (กท 3:27) และในพระจิตเจ้า (ยน 3:5-6)  
เราทุกคนมีบ่อเกิดและเป้าหมายในในพระตรีเอกภาพ  
พระศาสนจักรเป็น *ธรรมทูตที่ก้าวเดินไปด้วยกัน* เพื่อ  
ประกาศพระพรแห่งความรอด

ข้อ 16) **ศีลมหาสนิท – พันธะแห่งเอกภาพ**  
**ของประชากรพระเจ้า “มีปังก้อนเดียว เรา**  
**เป็นกายเดียวกัน”** (1 คร 10:17) ศีลมหาสนิทหล่อ  
เลี้ยงประชากรของพระเจ้า และก่อรูปเป็นพระกายของพระ  
คริสตเจ้าพระศาสนจักรเป็นพระวิหารของพระจิตเจ้า เราทุก  
คนคือศิลาที่มีชีวิตของวิหารฝ่ายจิต (1 ปต 2:5)

## ข้อ 17) ประชากรของพระเจ้า – เอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย

- การก้าวเดินไปด้วยกันรวบรวมคนจากทุกภาษาและวัฒนธรรม ประชากรของพระเจ้าไม่ใช่เพียงกลุ่มผู้รับศีลล้างบาป แต่คือ **ชุมชนแห่งประวัติศาสตร์ของการเดินทางและพันธกิจ** เดินเคียงข้างโลก อยู่ในโลกและเพื่อโลก ได้รับการสนับสนุนจากพระนางมารีย์ บรรดาอัครสาวก มรณสักขี และนักบุญทุกยุคทุกสมัย

## ข้อ 18) เอกภาพของพระศาสนจักร – ในความเชื่อและพันธกิจ

- เอกภาพของผู้มีความเชื่อ (communio fidelium) สะท้อนถึงเอกภาพของพระศาสนจักร (communio Ecclesiarum)

- สังฆราชคือศูนย์กลางแห่งเอกภาพในระดับท้องถิ่น  
พระสันตะปาปาเป็นหลักประกันแห่งเอกภาพของ  
พระศาสนจักรสากล (LG 23)

## ข้อ 19) **คนยากจน คือหัวใจของ พระศาสนจักร**

- พระเยซูเจ้าทรงยอมเป็นคนยากจนเพื่อเราจะได้รับความ  
ร่ำรวยฝ่ายจิต (2 คร 8:9) **การยื่นเคียงข้างคนยากจน  
คือ เครื่องหมายของความเชื่อคริสตวิทยา**

- พระศาสนจักรได้รับเรียกให้ยากจน  
กับผู้ที่ยากจน รับฟังพวกเขา และ  
ยอมรับพวกเขาเป็นผู้ประกาศข่าวดี

ข้อ 20) พระศาสนจักร – แสงสว่างของประชาชาติและผู้  
เดินร่วมกับมนุษยชาติ

- แม้มีความเปราะบาง พระศาสนจักร คือ “เชื้อแป้งในโลก” (AG 2–4) พระศาสนจักรต้องเป็น เมล็ดพันธุ์และการเริ่มต้นของพระอาณาจักรของพระเจ้า บนแผ่นดินโลก (LG 5)
  - มีพันธกิจในการเสริมสร้างความยุติธรรม สันติภาพ ศักดิ์ศรีมนุษย์ และความดีส่วนรวม มุ่งไปสู่การที่พระเจ้าจะทรงเป็น “ทุกสิ่งในทุกคน” (1 คร 15:28)

สรุปใจของข้อ 15–20 คือ พระศาสนจักรคือประชากรของพระเจ้า ซึ่งได้รับเรียกโดยศีลล้างบาป ถูกหล่อเลี้ยงด้วยศีลมหาสนิท เดินร่วมกันในเอกภาพและพันธกิจ เพื่อเป็นแสงสว่างแห่งความรอดของมนุษยชาติ **โดยเฉพาะกับผู้ที่ถูกลืมน ถูกกีดกัน และถูกทำให้ยากจน**

ข้อ 21–27 "รากเหง้าแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์ของประชากรของพระเจ้า"

## ข้อ 21) ศีลล้างบาป คือ รากฐานของเอกลักษณ์คริสตชน

- ศีลล้างบาปเป็นรากชีวิตคริสตชนทุกคน มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ของพระเยซูเจ้ากับพระบิดาในพระจิตเจ้า ศักดิ์ศรีแห่งศีลล้างบาปนี้เท่าเทียมกันทุกคน เป็นพื้นฐานของการเป็นพี่น้องกันในพระคริสตเจ้า **เราสวมใส่พระคริสต์ และถูกต่อกิ่งกับพระองค์ เป็นหนึ่งเดียวในพระกายเดียวกัน**

## ข้อ 22) Sensus Fidei หมายถึง **พระพรของผู้รับศีลล้างบาปทุกคน**

- โดยการเจิมของพระจิตเจ้าในศีลล้างบาป คริสตชนทุกคนมีความสามารถในการรับรู้และตอบสนองต่อความจริงของพระวรสาร
  - ความไวฝายจิตนี้เรียกว่า **sensus fidei** – **เป็นของขวัญฝายจิตที่ช่วยให้เราแยกแยะความจริงแห่งความเชื่อ**



- เป้าหมาย คือ **consensus fidelium** (ฉันทามติของ ผู้มีความเชื่อ) ซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณา ความเชื่อของอัครสาวก

## ข้อ 23) ศีลล้างบาป – พื้นฐานของ ความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักร

- ศีลล้างบาปเป็นรากฐานของการก้าวเดินไปด้วยกันและความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรต่าง ๆ
  - คริสตศาสนจักรสัมพันธ์เริ่มต้นจากการกลับใจฝ่ายจิต การเยียวยาบาดแผลในอดีต และการยอมรับกัน อย่างพี่น้อง
  - การเป็นพยานร่วมกัน **แม้จนถึงการพลีชีพของคริสตชนจากนิกายต่าง ๆ** คือพลังแห่งเอกภาพที่เกิดจากไม้กางเขนของพระคริสตเจ้า

## ข้อ 24) การเริ่มต้นชีวิตคริสตชน คือ การเดินทางสู่พันธกิจ

- **ศีลล้างบาปเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางแห่งความเชื่อ** ที่หลอมรวมเข้ากับพระศาสนจักรที่มีชีวิต

กระบวนการเริ่มต้น

- คริสตชนควรตอบรับความหลากหลายของวัฒนธรรมและธรรมเนียมประเพณี และนำแต่ละคนเข้าสู่พันธกิจฯ พระศาสนจักรเปรียบเสมือนมารดาผู้เดินเคียงข้างและสอนลูก ๆ ของตน

ข้อ 25) **ศีลกำลัง** ความหมายคือการหลังพระจิตเพื่อพันธกิจ

- **ศีลกำลังหลังพระจิตเจ้าลงในผู้รับศีลล้างบาปเพื่อให้เขากลายเป็นประจักษ์พยานแห่งข่าวดี** พระจิตเจ้าองค์เดียวกับที่ทรงเจิมพระเยซูเจ้า ได้ถูกหลังลงมาเหนือผู้มีความเชื่อ **เพื่อจุดไฟแห่งพันธกิจ**
  - ทุกคนได้รับเรียกให้มีส่วนร่วมในพันธกิจนี้ด้วยความอ่อนน้อมและความคิดสร้างสรรค์

## ข้อ 26) ศีลมหาสนิท คือ ศูนย์กลางของการก้าวเดินไปด้วยกัน

- ศีลมหาสนิท โดยเฉพาะในวันอาทิตย์ คือหัวใจของการรวมตัวของประชากรของพระเจ้า การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้มีความเชื่อ ทำให้พันธกิจของพระศาสนจักรเป็นจริง
  - ศีลมหาสนิทหลอมรวมเอกภาพและความหลากหลายของธรรมเนียม ประเพณี กระแสเรียก และพันธกิจ
  - แม้ไม่สามารถเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทได้ ก็ยังสามารถรวมตัวรอบพระวาจาของพระเจ้า ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงประทับอยู่เช่นกัน

## ข้อ 27) ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรรมกับการก้าวเดินไปด้วยกัน

- การชุมนุมในพิธีบูชาขอบพระคุณแห่งศีลมหาสนิท (synaxis) และการชุมนุมเพื่อเดินไปด้วยกัน (synodos) ต่างก็มีพระคริสตเจ้าเป็นศูนย์กลาง
  - พิธีกรรมเป็นการรับฟังพระวาจาและตอบสนอง ต่อพันธสัญญาของพระเจ้า **ขณะที่ชื่นมื่นคือการ ไตร่ตรองพระประสงค์ของพระองค์ร่วมกัน เรียกร้องให้มีการจัดตั้ง กลุ่มศึกษา เพื่อ เชื่อมโยงพิธีกรรมกับกระบวนการชีโนดาล**
- สนับสนุนให้พัฒนาการเทศน์และการสอนคำสอนที่ลึกซึ้ง เกี่ยวกับศีลศักดิ์สิทธิ์ในแง่มุมของ “การก้าวเดินไป ด้วยกัน”

สรุปใจความของ ข้อ 21–27:

ศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีล มหาสนิท คือรากเหง้าแห่งเอกภาพ ความหลากหลาย และพันธกิจของประชากรของพระเจ้า

พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันจะเติบโตได้ **ก็โดย**  
**การฟื้นฟูรากฐานแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตของผู้มีความ**  
**เชื่อทุกคน**

ข้อ 28–33 “ความหมายและมิติของการก้าวเดินไป  
ด้วยกัน”

ข้อ 28) การก้าวเดินไปด้วยกันคืออะไร? คำว่า “ซินอด”  
(Synod) มีรากมาจากการประชุมของพระศาสนจักรใน  
ประวัติศาสตร์ตะวันออกและตะวันตก เป็นทั้งรูปแบบของการ  
ฟัง เสวนา แยกแยะ และตัดสินใจร่วมกัน

- การก้าวเดินไปด้วยกัน (Synodality) คือ **การเดินทาง**  
**ร่วมกันของคริสตชนกับพระ**  
**คริสตเจ้า สู่พระอาณาจักรของ**  
**พระเจ้า**

- โดย **เดินไปกับมนุษยชาติทั้งหมด เป็นทั้งรูปแบบชีวิตฝ่ายจิต และการปฏิรูปเชิงโครงสร้าง เพื่อพระศาสนจักรที่มีส่วนร่วมและเป็นธรรมทูตมากยิ่งขึ้น**

ข้อ 29) พระนางมารีย์ คือ ต้นแบบของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน พระนางมารีย์พรหมจารีทรงเป็นรูปแบบของพระศาสนจักร: รับฟัง รำพึง เสวนา ไตร่ตรอง และกระทำ





- พระนางคือแบบอย่างของการตอบสนองต่อพระประสงค์

ของพระเจ้า และความห่วงใยต่อผู้  
ยากไร้

- การดำเนินชีวิตของพระศาสนจักรต้องสะท้อนความห่วงใยของพระนางมารีย์ (เทียบ *Marialis Cultus* 28)

ข้อ 30) มิติสามประการของการก้าวเดินไปด้วยกัน

ก) วิถีชีวิตและการทำงานของพระศาสนจักร เป็น *modus vivendi et operandi* ของประชากรของพระเจ้า **ปรากฏ**

**ผ่านการฟังพระวาจา การเฉลิมฉลองศีล**

**มหาสนิท ความเป็นพี่น้อง และความ**

**รับผิดชอบร่วมกัน**

ข) โครงสร้างและกระบวนการอย่างเป็นทางการของ  
พระศาสนจักร แสดงออกถึงธรรมชาติซีโนดาลิตี้ในระดับ  
ท้องถิ่น ภูมิภาค และสากล

- มุ่งฟังพระจิตเจ้าในกระบวนการขององค์กร

ค) เหตุการณ์ของการก้าวเดินร่วมกัน การเรียกประชากร  
ของพระเจ้าโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ เพื่อแยกแยะตัดสินใจ  
ร่วมกัน มีพระสังฆราชเป็นประธานโดยความเป็นหนึ่ง  
เดียวกับพระสันตะปาปา

ข้อ 31) การก้าวเดินไปด้วยกันในบริบทของเทววิทยา  
เรื่องพระศาสนจักร

- การก้าวเดินไปด้วยกันคือการดำเนินชีวิตของพระศาสน  
จักรในฐานะประชากรของพระเจ้า ศูนย์กลางของพระ  
ธรรมล้ำลึกนี้คือ **ศีลมหาสนิท** ซึ่งนำเราเข้าสู่เอกภาพกับ  
พระตรีเอกภาพและกันและกัน สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม  
ในพันธกิจของพระศาสนจักรเพื่อประกาศข่าวดี

**ข้อ 32) การก้าวเดินไปด้วยกันและพันธกิจแยกจากกัน**

**ไม่ได้** การก้าวเดินไปด้วยกันไม่ใช่จุดหมายปลายทาง **แต่**

**เป็นการรับใช้พันธกิจแห่งการประกาศข่าวดี** เป็น **อัต**

**ลักษณ์ที่ลึกที่สุดของพระศาสนจักร** (Evangelii Nuntiandi 14)

- การก้าวเดินนี้เปิดพื้นที่ให้กับทุกจิตตารมณ์และกระแสเรียก เพื่อเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าต่อชายหญิงทุกคน เป็นการ**ทำให้พระศาสนจักรเป็น “ศีลศักดิ์สิทธิ์ที่มองเห็นได้”** ของเอกภาพและมิตรภาพในพระคริสต์

**ข้อ 33) อำนาจอภิบาลในบริบทของการก้าวเดินไปด้วยกัน**

- อำนาจของผู้อภิบาลคือพระพรจากพระจิตเจ้า เพื่อสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า ผู้อภิบาลมีหน้าที่เลียนแบบพระคริสตเจ้าในฐานะศิระะ ผู้เลี้ยง และผู้รับใช้
- การก้าวเดินไปด้วยกันเป็น **กรอบการตีความที่เหมาะสมที่สุด** สำหรับการเข้าใจพันธกิจตามลำดับชั้น (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส, 2015) **การกลับใจและการปฏิรูป**

จึงไม่ใช่เพียงของสัตว์บุรุษ แต่รวมถึงผู้ที่มีอำนาจใน  
พระศาสนจักรด้วย

สรุปใจความข้อ 28–33

“การก้าวเดินไปด้วยกัน”

คือรูปแบบชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร ครอบคลุมทั้ง  
จิตตารมณ์ โครงสร้าง และการตัดสินใจ

เป็นพระศาสนจักรที่ฟังกันและกัน ดำเนินชีวิตร่วมกันใน  
เอกภาพ และร่วมกันเป็นพยานถึงข่าวดีในโลก การก้าวเดิน  
ไปด้วยกันคือหนทางสู่พันธกิจที่แท้จริง พันธกิจที่  
เปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้างและหัวใจ

ข้อ 34–42 ภายใต้หัวข้อ “ความเป็นหนึ่งเดียวที่ผสมผสาน  
กัน”

ข้อ 34) มนุษย์และพระศาสนจักรในความสัมพันธ์

- มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตฝ่ายจิตที่เติบโตในความสัมพันธ์  
ไม่ใช่โดยการแยกตัว

- พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันจึงตั้งอยู่บน **สายสัมพันธ์แห่งความรัก** ที่พระเยซูเจ้าทรงบัญญัติ (ยน 13:34–35)
- ความหลากหลายทางวัย เพศ กระแสเรียก และสังคม คือโอกาสสำหรับการเรียนรู้ ความเติบโต และเอกภาพฝ่ายจิต

ข้อ 35) ครอบครัว – โรงเรียนแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน

- ครอบครัว คือ “พระศาสนจักรระดับบ้าน” ที่สอนเรื่องความสัมพันธ์ การให้อภัย การรับฟัง และการไตร่ตรองร่วมกัน
- แม้ต้องเผชิญความทุกข์ ครอบครัวยังคงเป็นสถานที่ของศักดิ์ศรีและการแลกเปลี่ยนพระพร
- เป็นแบบอย่างแรกของความเป็นหนึ่งในเดียวท่ามกลางความแตกต่างอย่างลึกซึ้ง

ข้อ 36) ความหลากหลาย : **พระพรของพระจิตเจ้า**

- พระจิตเจ้าทรงแจกจ่ายของประทานอย่างหลากหลายให้กับประชากรของพระองค์ (1 คร 12:1–11)
- ความหลากหลายนี้เป็นพลังในการเสริมสร้างพันธกิจ แต่  
ยังมีความเศร้าใจที่สมาชิกจำนวนมากยังไม่สามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะคนยากจน คนชายขอบ ผู้หญิง และคนต่างรุ่น

### ข้อ 37-38) พระศาสนจักรท้องถิ่นและความเป็นสากล

- พระศาสนจักรท้องถิ่นมีมรดกฝ่ายจิต พิธีกรรม และเทววิทยาเฉพาะที่เสริมสร้างพระศาสนจักรสากล
- ความเป็นหนึ่งเดียวกันเกิดจากพระคริสตเจ้าและพระจิตเจ้า แม้มีความหลากหลายของพระศาสนจักร sui iuris / การแลกเปลี่ยนพระพรระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ เป็นเครื่องหมายแห่งเอกภาพที่แท้จริง

### ข้อ 39–40) เอกภาพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและศาสนา



- บริบทท้องถิ่นคือพื้นที่แห่งพันธกิจและพระอาณาจักรของพระเจ้า (รม 14:17) เอกภาพของพระศาสนจักรไม่ใช่ความเหมือนกัน แต่เป็นความกลมกลืนของความหลากหลายที่ถูกต้อง
- พันธกิจสู่เอกภาพกับคริสตจักรต่างนิกายยังคงดำเนินต่อไปด้วยความหวังและคำภาวนา ตามคำภาวนาของพระเยซูเจ้า (ยน 17:20–26)

#### **ข้อ 41) เสวนาระหว่างศาสนา: พื้นที่แห่งมิตรภาพและความหวัง**

- คริสตชนยืนเคียงข้างผู้มีศาสนาอื่นในความหวังเดียวกัน สร้างสันติภาพ และช่วยเหลือโลก
- การพบปะและการแลกเปลี่ยนคุณค่าระหว่างศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน แม้บางคนถูกเบียดเบียนเพราะความสัมพันธ์นี้ แต่พวกเขาคือพยานแห่งความกล้าหาญและความหวัง

#### **ข้อ 42) ออเคสตราของพระจิตเจ้า**

- ความหลากหลายภายในพระศาสนจักรเปรียบได้กับ  
ออเคสตรา – เครื่องดนตรีต่างกันแต่รวมเป็นทำนอง  
เดียวกัน / พระจิตเจ้าเป็นผู้ทำให้เกิดเสียงแห่งเอกภาพ  
ในความแตกต่าง / ทุกคนมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของตน  
เพื่อร่วมสร้างพันธกิจเดียวกันในพระคริสตเจ้า

### ใจความรวมของข้อ 34–42

พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันคือพระศาสนจักรที่มี  
ชีวิตในความสัมพันธ์ – ความสัมพันธ์กับพระเจ้า กับกัน  
และกัน และกับโลกทั้งมวล ความหลากหลายมิใช่  
อุปสรรค แต่คือพระพรของพระจิตเจ้า เพื่อเสริมสร้าง  
เอกภาพที่กลมกลืนในพระคริสตเจ้า พันธกิจของพระศา  
สนจักรคือการเป็นพยานถึงความหวังหนึ่งเดียว ใน  
ท่ามกลางเสียงต่าง ๆ ของวัฒนธรรม ศาสนา และชีวิต  
มนุษย์

ข้อ 43–46 **ชีวิตฝ่ายจิต**แห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน

### ข้อ 43) ชีวิตฝ่ายจิต : หัวใจของการก้าวเดินไปด้วยกัน

- การก้าวเดินไปด้วยกันไม่ใช่เพียงกระบวนการภายนอก แต่คือการดำเนินชีวิตฝ่ายจิตที่เริ่มจากการฟังพระจิตเจ้า / ชีวิตฝ่ายจิตนี้ต้องอาศัยการภาวนา การไตร่ตรอง ความเจียม การกลับใจ และการยอมรับพระพรของผู้อื่นด้วยความถ่อมตน
- จำเป็นต้องมีทัศนคติแบบพระคริสต์ผู้ “ทรงรับสภาพดุจทาส” (ฟป 2:7) – ปราศจากความทะเยอทะยานหรือความอยากควบคุม / การเดินทางฝ่ายจิตไม่อาจเดินเพียงลำพัง เราจำเป็นต้องมีชุมชน การอบรม และการดูแลฝ่ายจิตร่วมกัน

### ข้อ 44) ชีวิตฝ่ายจิต : รากฐานของการฟื้นฟูชุมชนคริสตชน

- หากขาดความลึกซึ้งฝ่ายจิต การก้าวเดินไปด้วยกันจะกลายเป็นเพียงระบบองค์กร / ชีวิตฝ่ายจิตต้องแปรเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัวให้เป็นกระบวนการร่วม

ของชุมชน / การภาวนา การแยกแยะ และการแบ่งปันใน  
มิติชีวิตจิตคือพลังฝ่ายธรรมทูตที่แท้จริง

- ธรรมประเพณีฝ่ายจิตของพระศาสนจักรตะวันออกและ  
ตะวันตกช่วยฟื้นฟูรูปแบบการภาวนาร่วมที่ลึกซึ้งและ  
เปิดรับการมีส่วนร่วม

#### ข้อ 45) การสนทนาในพระจิตเจ้า (Conversation in the Spirit) : เส้นทางของการแยกแยะ

- เป็นมากกว่าการพูดคุยทั่วไป แต่คือการเปิดใจรับฟังพระ  
จิตเจ้า “สิ่งที่พระจิตเจ้ากำลังตรัสกับพระศาสนจักร” (ว  
2:7) การสนทนาในพระจิตเจ้าช่วยให้เกิดความยินดี  
ความเคารพ และความขอบพระคุณ เป็นเครื่องมือฝ่าย  
จิตที่เปลี่ยนแปลงบุคคล กลุ่ม และพระศาสนจักรทั้งปวง /  
แสดงให้เห็นถึงพลังของพระหรรษทานที่ยกระดับ  
ประสบการณ์ของมนุษย์ให้กลายเป็นการไตร่ตรองพระ  
ประสงค์ของพระเจ้า

#### ข้อ 46) การเยียวยาและการคืนดี : เส้นทางจำเป็นของ การก้าวเดินร่วมกัน

- ประสบการณ์ความเจ็บปวดจากการล่องละเมิดในพระศาสนจักรเรียกร้องการกลับใจ ความจริงใจ และการสร้างความไว้วางใจใหม่
- ศิลล้างบาปเป็นรากฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกันในพระคริสตเจ้า
- การยอมรับความผิดพลาดอย่างศักดิ์สิทธิ์คือพันธกิจธรรมทูตที่แท้จริงในโลกปัจจุบัน
- การฟื้นฟูพระศาสนจักรต้องอาศัยทั้งความยุติธรรมและพระพรพรทานจากเบื้องบน

### ใจความรวมของข้อ 43–46

ชีวิตฝ่ายจิตคือเส้นเลือดของการก้าวเดินไปด้วยกัน การฟัง การไตร่ตรอง และการภาวนาร่วมกันคือพื้นฐานของความเป็นหนึ่งเดียว ในการกลับใจ การให้อภัย และการเยียวยา พระศาสนจักรจะเติบโตเป็นประชากรของพระเจ้าที่เดินร่วมกันด้วยความหวัง

**ข้อ 47–48** เสียงประกาศของพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน

## ข้อ 47) พระศาสนจักรในฐานะ “เสียงประกาศ” แห่ง ความหวังและสันติภาพ

- พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน ไม่ใช่เพียงโครงสร้างองค์กร แต่คือ **วงแห่งความหวัง** เครื่องหมายที่ชูขึ้นท่ามกลางประชาชาติ (อสย 11:12)
- ท่ามกลางวิกฤตในโลกปัจจุบัน—ความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มขึ้น ความไม่พอใจต่อประชาธิปไตย แนวโน้มเผด็จการ และระบบตลาดที่ทอดทิ้งผู้เปราะบาง—**พระศาสนจักรถูกเรียกให้ เป็นเสียงที่กล้าในความอ่อนน้อม ถ่อมตน**
- การก้าวเดินไปด้วยกันเปิดทางให้คริสตชนปฏิบัติความรุนแรง สนับสนุนการเจรจา และเป็น **เครื่องหมายแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า** ท่ามกลางวัฒนธรรมที่เสื่อมถอย

## ข้อ 48) ประจักษ์พยานแห่งความสัมพันธ์และความ ห่วงใยซึ่งกันและกัน

- โลกยุคใหม่มีความ “แตกเป็นเสี่ยง ๆ” (fragmentation) และ “ปัจเจกนิยม” สูง ผู้คนต่างแสวงหาความเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนที่แท้จริง / พระศาสนจักรจึงต้องเป็น “บ้าน” ที่ให้การต้อนรับทุกคน โดยเฉพาะผู้ยากไร้ ผู้ถูกกลืน ชนกลุ่มน้อย และธรรมชาติที่ถูกทำลาย
- การก้าวเดินไปด้วยกัน เป็นทั้งการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน และเป็นคำตอบเชิงศีลธรรมต่อวิกฤตของนิเวศวิทยาแบบองค์รวม (*integral ecology*) ซึ่งเน้นความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับสิ่งสร้าง
- การฟังเสียงของผู้ถูกกดขี่ไม่ใช่เพียงการให้ความช่วยเหลือ แต่คือการต้อนรับ “พระคริสตเจ้า” ที่ทรงปรากฏในพวกเขา

### ใจความรวมของข้อ 47-48

การเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน มิใช่เพียงการจัดระเบียบภายใน แต่คือ การเป็นประกาศกของพระ



เจ้า ในโลกปัจจุบัน ด้วยความกล้าหาญ ความรัก และ  
ความอ่อนโยน โดยเชื่อฟังพระจิตเจ้าผู้ทรงนำทางเราทุก  
คนไปสู่เอกภาพและพันธกิจ

ข้อ 49–52 จากเอกสารชีนอด 2021–2024 ในหัวข้อ “การ  
กลับใจแห่งความสัมพันธ์: บทเรื่อที่เราอยู่ด้วยกัน” ซึ่งเป็น  
ส่วนหนึ่งของ ตอนที่ 2 นำเสนอด้วยภาษาที่ลึกซึ้ง สื่อ  
ความเข้าใจได้ง่าย เหมาะแก่การนำไปใช้สอนสัตบุรุษ  
หรือผู้อภิบาล

## ตอนที่ 2 – บทเรื่อที่เราอยู่ด้วยกัน



**"The Church is a ship, and even if the ship is in difficulty, it is necessary that we at least be in it."**

**~ Saint Augustine**

[www.pinterest.com/junmescallado](http://www.pinterest.com/junmescallado)



**ข้อ 49–52 การกลับใจแห่งความสัมพันธ์**

**ข้อ 49) การเดินทางเริ่มต้นใหม่ : จากทะเลสาบทิเบเรียส  
สู่การก้าวเดินไปด้วยกัน**

- หลังจากพระทรมานและการกลับคืนพระชนมชีพ ศิษย์  
กลับมาสู่ **จุดเริ่มต้น**: ทะเลสาบทิเบเรียส



- จากคำว่า “ข้าพเจ้าจะไปจับปลา” สู่เสียงตอบรับว่า “พวกเราจะไปกับท่านด้วย” (ยน 21:3) คือภาพลักษณ์ของพระศาสนจักรที่เริ่มก้าวเดินด้วยกัน: ด้วยการฟัง การเสวนา และการภาวนา
- สิ่งที่สำคัญพระศาสนจักรไม่ใช่เพียงโครงสร้าง แต่คือ **ความสัมพันธ์** ที่มีชีวิตกับพระคริสตเจ้าและระหว่างพี่น้องในชุมชน

## ข้อ 50) การเรียกร้องให้ฟื้นฟูความสัมพันธ์ในทุกระดับ

- ประสบการณ์ของการก้าวเดินไปด้วยกันเผยให้เห็นความสำคัญของสัตบุรุษในการ **มีส่วนร่วมและได้รับการฟัง**
- หลายคนยังคงเจ็บปวดจากการถูกกีดกัน ด้วยเหตุแห่งสถานภาพการสมรส อัตลักษณ์ หรือเพศวิถี
- มาตรฐานแห่งพระวรสาร คือการสร้างความสัมพันธ์แห่งความรักและการยอมรับ: “ถ้าท่านมีความรักต่อกัน ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา” (ยน 13:35)
- ความสัมพันธ์เป็น **ภาษาของพระตรีเอกภาพ** ซึ่งเปิดเผยผ่านความเปราะบางของชีวิตมนุษย์

## ข้อ 51) เรียนรู้จากพระเยซูเจ้าผู้ฟังอย่างลึกซึ้ง

- พระเยซูเจ้าทรงฟังทุกคน : คนบาป คนต่างชาติ คนโรคเรื้อน คนที่ถูกมองข้าม / การฟังของพระองค์ไม่ใช่แค่การรับฟัง แต่คือการ **สร้างสัมพันธ์เฝ้ายาม และเปิดทางสู่การฟื้นฟู** / **เราจำเป็นต้องเรียนรู้ หัวใจของพระคริสตเจ้าที่สามารถสร้างสายใยแห่งความสัมพันธ์ที่แท้จริงได้ /**

ความสัมพันธ์ที่ไม่ได้มาจาก “หัวใจ” ไม่สามารถเอาชนะ  
ความแตกแยกของโลกปัจเจกนิยมได้

## ข้อ 52) ความแตกต่างระหว่างชายและหญิง: พระพรจาก พระเจ้า

- ความแตกต่างทางเพศคือส่วนหนึ่งของแผนการ  
สร้างสรรค์ของพระเจ้า (ปฐมก 1:27) การก้าวเดินไป  
ด้วยกันเผยให้เห็นความทุกข์ของสตรีจำนวนมากใน  
พระศาสนจักร ที่ยังไม่รู้สึกถึง **ศักดิ์ศรีและความเท่า  
เทียม** อย่างแท้จริง
- “ในพระคริสตเจ้า [...] ไม่มีชายหรือหญิงอีกต่อไป” (กท  
3:28): การฟื้นคืนศักดิ์ศรีต้องสะท้อนในการดำเนินชีวิต  
ของพระศาสนจักร
- การเคารพความแตกต่างอย่างลึกซึ้ง เป็นเครื่องหมาย  
ของ **การกลับใจทางสัมพันธ์** และเป็นคำตอบเชิง  
พระวรสารต่อความเจ็บปวดของโลกปัจจุบัน

ใจความรวมของข้อ 49-52 ข้อคิดสำหรับชุมชนวัด:  
พระศาสนจักรคือชุมชนของผู้ที่ได้รับเรียกให้ “ก้าวเดินไป  
ด้วยกัน” ด้วยใจเปิดกว้าง ฟังกันและกัน เยียวยา  
ความสัมพันธ์ และรับรองศักดิ์ศรีของทุกคน—ชาย หญิง  
คนชายขอบ ผู้ถูกกลืน—ให้กลับคืนสู่จุดศูนย์กลางของ  
ชีวิตพระศาสนจักร ด้วยแบบอย่างของพระเยซูเจ้าผู้ทรง  
รักและรับฟังทุกคน

ข้อ 53–56 ในบริบทที่หลากหลาย

ข้อ 53) ความสัมพันธ์ที่บาดเจ็บในทุกวัฒนธรรม

- ความสัมพันธ์ที่ฟื้นฟูในพระคริสตเจ้าเกิดขึ้นในแต่ละ  
บริบทวัฒนธรรม ที่แตกต่างกัน ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะ
- อย่างไรก็ตาม ทุกวัฒนธรรมต่างมี โครงสร้างของบาป  
ที่เกิดจากความล้มเหลวทางสัมพันธ์ เช่น การเหยียด  
การแยก การกดขี่
- การก้าวเดินไปด้วยกันเรียกร้องให้เรา เผชิญหน้าความ  
กลัวและบาดแผลทางวัฒนธรรม ด้วยแสงสว่างของ



พระวรสาร เพื่อแปรเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์ใหม่ตาม  
แบบฉบับพระคริสตเจ้า

#### **ข้อ 54) บาตแผลของโลกและการปฏิเสธชีวิต**

- ความชั่วร้ายในสังคม: สงคราม การกดขี่ผู้ยากไร้ การเอา  
รัดเอาเปรียบธรรมชาติ และอคติต่าง ๆ ล้วนเกิดจาก  
**การบิดเบือนความสัมพันธ์**
- เกิดความไม่เท่าเทียม เช่น ชายหญิง เชื้อชาติ ชนชั้นและ  
วรรณะ ผู้พิการ ฯลฯ ผู้อพยพ และผลคือความสัมพันธ์  
กับ **ธรรมชาติ (บ้านของเรา)** ก็เสียสมดุล / การปฏิเสธ  
ที่รุนแรงที่สุด คือ **การปฏิเสธชีวิตมนุษย์** โดยเฉพาะ  
เด็กในครรภ์และผู้สูงอายุ ซึ่งขัดกับคุณค่าของพระวรสาร  
อย่างที่สุด

#### **ข้อ 55) วิกฤตในพระศาสนจักร: การฟังเพื่อการเยียวยา**

- พระศาสนจักรต้องยอมรับว่า **ความเจ็บปวดจากการ  
ล่วงละเมิด** (ทางเพศ ทางจิตวิญญาณ อำนาจ และ

จริยธรรม) โดยสมาชิกพระศาสนจักรทำให้เกิดความ  
เสียหายมหาศาลต่อเหยื่อและชุมชน

- ทางออก : พึงด้วยใจอ่อนโยน กลับใจอย่างแท้จริง ขอ  
โทษด้วยความถ่อมตน เยียวยาเหยื่ออย่างเป็นรูปธรรม  
สร้างความไว้วางใจใหม่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า / ความ  
ไว้วางใจคือ **สิ่งจำเป็น** สำหรับการเป็นพระศาสนจักรที่  
ก้าวเดินไปด้วยกัน

### **ข้อ 56) การฟังชายขอบ: ศูนย์กลางของพันธกิจ**

- การฟังผู้ถูกกีดกันเผยให้เห็นว่า **การแบกรับบาดแผล  
ของโลกคือพันธกิจของพระศาสนจักร / พระศาสน  
จักรคือ “ศีลศักดิ์สิทธิ์ของเอกภาพ” (LG 1)** เมื่อทำ  
หน้าที่เยียวยาความสัมพันธ์ในโลก
- พระจิตเจ้าทรงหว่าน **เมล็ดพันธุ์แห่งพระวรสาร** ในทุก  
วัฒนธรรม: ชีวิตสนิทสัมพันธ์ ความไว้วางใจ การให้อภัย  
การคืนดี การใส่ใจระนิเวศวิทยาแบบองค์รวม /  
ความหวังใหม่เกิดขึ้นแม้ในท่ามกลางความทุกข์ของการ  
แบ่งแยกในอดีต โดยเฉพาะในหมู่คริสตชน

- ประสบการณ์ของ การเสวนาระหว่างคริสตจักรต่าง  
นิกาย ในชั้นอดนี้ เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังที่จะ  
ฟื้นฟูเอกภาพในพระคริสต์เจ้า

**ใจความรวมข้อ 53-56 ข้อคิดสำหรับชีวิตคริสตชน:**

พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันไม่ได้ปิดตาต่อความ  
บาตเจ็บของโลกหรือของตนเอง แต่ยอมรับมันด้วย  
ความถ่อมตนและวางใจในพระหรรษทาน เพื่อฟื้นฟู  
ความสัมพันธ์ -ทั้งกับพระเจ้า เพื่อนมนุษย์ และสรรพสิ่ง -  
ให้กลับคืนสู่ความงามในแบบที่พระผู้สร้างทรงประสงค์

ข้อ 57-67 จิตตารมณ์ กระแสเรียก และพันธกิจในพระศา  
สนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

**ข้อ 57) พระพรและพันธกิจของผู้รับศีลล้างบาป**

- ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนได้รับพระพรพิเศษ (charisms)  
จากพระจิตเจ้าเพื่อการรับใช้ส่วนรวมในพระศาสนจักร  
ไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลหรือร่วมในกลุ่มเคลื่อนไหว องค์กร

ทางศาสนา หรือคณะต่างๆ กระแสเรียกหลากหลายล้วนมาจากศีลล้างบาปเดียวกันเพื่อความศักดิ์สิทธิ์และพันธกิจ จิตตารมณ์อันหลากหลายนี้ไม่ใช่ของส่วนตัว แต่เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้าและพันธกิจของพระศาสนจักร

### **ข้อ 58) ฆราวาสในพันธกิจของพระศาสนจักร**

- ฆราวาสมีบทบาทสำคัญในการประกาศข่าวดีในโลกแห่งความเป็นจริง—ในครอบครัว สังคม การเมือง และวัฒนธรรม รวมถึงพื้นที่ดิจิทัล ด้วยการตอบสนองพระพรของพระจิตเจ้าอย่างสร้างสรรค์ พวกเขาเป็นผู้ประกาศพระวรสารในโลกด้วยชีวิตประจำวัน

### **ข้อ 59) การส่งออกไปและการสนับสนุน**

- ฆราวาสขอให้พระศาสนจักรส่งพวกเขาออกไปในพันธกิจอย่างแท้จริง สนับสนุนด้วยพระวาจา ศีลมหาสนิท และความสัมพันธ์ในชุมชน ไม่ใช่แค่การ

ตัดสินใจเป็นทางเลือกส่วนบุคคล แต่เห็นว่าพันธกิจของ  
พวกเขาเป็นการรับใช้ของพระศาสนจักร

### **ข้อ 60) บทบาทของสตรีในพระศาสนจักร**

- แม้สตรีจะมีบทบาทอย่างกว้างขวางและสำคัญในพระศาสนจักร แต่ยังเผชิญอุปสรรคในการเข้าถึงหน้าที่และตำแหน่งบางประการ เอกสารเรียกร้องให้ใช้โอกาสทุกประการที่กฎหมายพระศาสนจักรเปิดไว้สำหรับสตรี และดำเนินการต่อเนื่องในการไตร่ตรองเรื่องสตรีในพันธกิจต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาถึงบทบาทของ "สังฆานุกรหญิง" (female diaconate)

### **ข้อ 61) เด็ก ๆ: ธรรมทูตน้อยในพระศาสนจักร**

- เด็ก ๆ ไม่ใช่เพียงผู้ต้องการการอภิบาล แต่ยังเป็นสมาชิกผู้ร่วมพันธกิจ พวกเขา มีสิ่งดีงามที่นำมาสู่พระศาสนจักร และควรได้รับการรับฟัง สนับสนุน และปกป้องอย่างจริงจัง โดยเฉพาะจากสงคราม ความยากจน การละเมิด และการค้ามนุษย์

## ข้อ 62) เยาวชน: แรงบันดาลใจเพื่อการฟื้นฟู

- เยาวชนมีใจใฝ่ธรรมทูต ต่อด้านความอยู่ดีธรรม และ  
เสนอมุมมองเชิงวิพากษ์ที่ช่วยฟื้นฟูพระศาสนจักร พวกเขาต้องการการเดินทางแบบอดทน ด้วย  
ประสบการณ์ชีวิตฝ่ายจิตและความมุ่งมั่นเพื่อผู้อื่น

## ข้อ 63) ผู้พิการ: พระพรและศักดิ์ศรี

- ผู้พิการคือสมาชิกเต็มของประชากรพระเจ้า มีพระพรอัน  
เป็นเอกลักษณ์ และควรได้รับการยอมรับ ไม่ใช่เพียงด้วย  
ความเห็นใจแบบพ่อกบฏครองลูก แต่ด้วยความเคารพใน  
ศักดิ์ศรีและพันธกิจ เอกสารเสนอให้ตั้งศูนย์สังเกตการณ์  
เกี่ยวกับคนพิการในพระศาสนจักร

## ข้อ 64) คู่สมรสและครอบครัว

- ชีวิตสมรสคือกระแสเรียกที่ทรงเกียรติ เป็นพันธกิจของ  
ความรัก ความศักดิ์สิทธิ์ และการสร้างพระศาสนจักรใน  
ครอบครัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัวไม่ได้เป็น

เพียงผู้รับการอภิบาล แต่คือผู้ร่วมในพันธกิจฝ่ายจิตของ  
พระศาสนจักร

### ข้อ 65) ชีวิตที่ถวายแด่พระเจ้า

- คณะนักบวช สมาคมฆราวาส และกลุ่มที่ถวายตัวแก่พระเจ้า เป็นดั่ง "ห้องทดลองฝ่ายจิต" ที่ส่งเสริมการก้าวเดิน  
ร่วมกัน ทั้งในการไตร่ตรองร่วม การรับใช้ และการ  
แลกเปลี่ยนพระพรของกันและกันกับชุมชนท้องถิ่น

### ข้อ 66) การไตร่ตรองพันธกิจในรูปแบบใหม่

- การตั้งพันธกิจใหม่ในพระศาสนจักรต้องผ่านกระบวนการ  
ไตร่ตรองแยกแยะโดยชุมชนและผู้อภิบาล ไม่ใช่ทุก  
กระแสรายกจำเป็นต้องกลายเป็นพันธกิจ แต่ควรระบุถึง  
ความต้องการฝ่ายจิตแท้จริง และพัฒนาเกณฑ์และ  
รูปแบบพันธกิจฆราวาสในวิธีที่ยืดหยุ่น ท่ามกลางโลกที่  
เปลี่ยนแปลง



## **ข้อ 67) บทบาทของเทววิทยา**

- นักเทววิทยาเป็นผู้รับใช้ของประชากรพระเจ้าในการเจาะลึกความจริงแห่งการเผยแสดง พัฒนาแนวทางภาษา และตอบสนองต่อโลกด้วยแสงสว่างของพระวรสาร นักเทววิทยาจำเป็นต้องพัฒนาจิตตารมณ์แห่งการก้าวเดินร่วมกัน ทั้งในสถาบันการศึกษาและการอภิบาล ควรส่งเสริมการสนทนาระหว่างผู้อภิบาลกับนักเทววิทยา เพื่อร่วมกันเข้าใจความหมายและพันธกิจของการเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

## **ข้อ 68–74 บรรดาผู้ที่ได้รับศีลบวชเพื่องานรับใช้แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน**

### **ข้อ 68) ศาสนบริกรผู้ที่ได้รับศีลบวช: รับใช้เพื่อเอกภาพ**

- ตำแหน่งพระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร ล้วนมีรากฐานในศีลบวช และมุ่งรับใช้เพื่อการประกาศพระวรสารและเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในพระศาสนจักร

สภาสังคายนาวาติกกันที่สองได้เน้นย้ำความศักดิ์สิทธิ์ของ  
บทบาทพระสังฆราช ความเป็นหนึ่งเดียวของคณะสงฆ์  
และการฟื้นฟูสงฆ์ฆราวาสในพระศาสนจักรละติน

### **ข้อ 69) พระสังฆราช : ผู้ประสานพระพรเพื่อความเป็น หนึ่งเดียว**

- พระสังฆราชทำหน้าที่เป็นหลักแห่งเอกภาพในพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยได้รับศีลบวชในชั้นบริบูรณ์เพื่อรับใช้ประชากรของพระเจ้าในพระนามของพระคริสตเจ้า พระสังฆราชมีหน้าที่ไตร่ตรองและประสานพระพรของพระจิตเจ้าที่มอบแก่ทุกคนในชุมชน ร่วมมือกับพระสงฆ์และฆราวาสเพื่อรับใช้ประชากรพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม

### **ข้อ 70) พระสังฆราช : รับใช้ในและกับประชากรของพระเจ้า**

- พันธกิจของพระสังฆราชเกิดขึ้น "ใน" ชุมชน "ด้วยกันกับ" และ "เพื่อ" ชุมชน โดยเฉพาะผ่านการประกาศพระวาจาและการเฉลิมฉลองศีลศักดิ์สิทธิ์ ชื่นอดเสนอให้

ประชากรของพระเจ้ามีเสียงในกระบวนการเลือก  
พระสังฆราช และแนะนำให้มีการแต่งตั้งพระสังฆราช  
ในสังฆมณฑลที่เขาจะอภิบาล พร้อมกับส่งเสริมการ  
ใกล้ชิดกับสัตบุรุษ

### **ข้อ 71) การดูแลและพัฒนาพระสังฆราช**

- พระสังฆราชควรได้รับการอบรมต่อเนื่อง และการสนับสนุนร่วมกันระหว่างสังฆมณฑล เช่น โดยพระสังฆราชนคร ชี้นอดเสนอให้ชี้แจงบทบาทของพระสังฆราชผู้ช่วย และพิจารณาภารกิจใหม่ๆ สำหรับพระสังฆราชกิตติคุณ พร้อมเตือนให้ระลึกว่าพระสังฆราชก็เป็นพี่น้องที่เปราะบางและต้องการการดูแลเช่นเดียวกับทุกคน

### **ข้อ 72) พระสงฆ์: พันธกิจแห่งความใกล้ชิดและการฟัง**

- พระสงฆ์มีพันธกิจในการเป็นผู้ต้อนรับ รับฟัง และเดินร่วมกับประชากรของพระเจ้า ร่วมมือกับพระสังฆราชในการอภิบาลดูแลพระศาสนจักร พร้อมเสริมสร้างคณะสงฆ์

ด้วยจิตตารมณ์หลากหลาย ทั้งจากพระสงฆ์ในคณะ  
นักบวช จากพระศาสนจักรตะวันออก หรือจากประเทศ  
ต่าง ๆ ความหลากหลายนี้หล่อเลี้ยงพันธกิจอย่างลึกซึ้ง  
และร่วมน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

### **ข้อ 73) สังฆานุกร: รับใช้ด้วยความเมตตา**

- สังฆานุกรได้รับศีลบวชเพื่อศาสนบริการ (ไม่ใช่เพื่อ  
รับสังฆภาพ) ปฏิบัติงานในด้านพิธีกรรม การประกาศ  
พระวาจา และการรับใช้ โดยเฉพาะผู้ยากไร้ เขาเป็น  
เครื่องหมายแห่งพระเมตตาในพระศาสนจักร ชี้นอด  
เรียกร้องให้ฟื้นฟูและส่งเสริมบทบาทของสังฆานุกรถาวร  
ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับมากขึ้นในทุกสังฆมณฑลทั่วโลก

### **ข้อ 74) ความร่วมมือของบรรดาผู้ได้รับศีลบวช**

- การก้าวเดินไปด้วยกันช่วยให้บรรดาศาสนบริการตระหนัก  
ถึงความรับผิดชอบร่วมในพันธกิจ ไม่ต้องแบกรับหน้าที่  
เพียงลำพัง แต่ร่วมมือกับฆราวาสและประชากรของพระ  
เจ้า ทั้งในด้านการอภิบาลและการตัดสินใจ เป็นแนวทาง

ที่ช่วยป้องกันแนวคิดสมณนิยม (clericalism) ซึ่ง  
บิดเบือนอำนาจศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นเครื่องมือส่วนตัว และ  
เป็นต้นเหตุของการล่วงละเมิดต่าง ๆ ซึ่ในอดีตจึงย้าให้  
ทุกศาสนบริการดำเนินพันธกิจในความร่วมมือ ถ่อมตน  
และเปิดใจก้าวเดินร่วมกับประชากรของพระเจ้า

## ข้อ 75–78 การทำพันธกิจร่วมกันในพระศาสนจักรที่ก้าว เดินไปด้วยกัน

### 75. ศาสนบริการที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

- ตลอดประวัติศาสตร์ พระศาสนจักรได้พัฒนาพันธกิจ  
และศาสนบริการที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้ที่ได้รับศีลบวช  
โดยเปิดทางให้ผู้ศรัทธาได้มีส่วนร่วมในการรับใช้พระศา  
สนจักรอย่างมั่นคงผ่านการยอมรับของชุมชนและการ  
แต่งตั้งอย่างเป็นทางการโดยผู้ปกครองอภิบาล
- ตัวอย่างสำคัญคือศาสนบริการที่ได้รับการแต่งตั้งเพียง  
ครั้งเดียวตลอดชีวิตผ่านพิธีกรรม ได้แก่ ผู้อ่านพระคัมภีร์  
(Lector) ผู้ช่วยพิธีกรรม (Acolyte) ครูคำสอน

(Catechist) ซึ่งต้องผ่านการอบรมและการพิจารณา  
คัดเลือกอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ศาสนบริกร  
มีส่วนร่วมในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรอย่าง  
ถาวรและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

## **76. ศาสนบริกรฆราวาสและการรับใช้โดยไม่มีพิธีกรรม**

- นอกจากศาสนบริกรที่แต่งตั้งอย่างเป็นทางการแล้ว ยัง  
มีการรับใช้และพันธกิจที่ฆราวาสสามารถกระทำได้อย่าง  
มั่นคงแม้ไม่มีพิธีกรรม ตัวอย่างเช่น การประสานงาน  
ชุมชน การนำสวดภาวนา การอภิบาลในกรณีไม่มี  
พระสงฆ์ รวมถึงศาสนบริกรพิเศษ เช่น การแจกศีลมหา  
สนิท หรือการเป็นประธานพิธีกรรมวันอาทิตย์ (กรณีไม่มี  
พระสงฆ์) แม้ไม่ได้รับการแต่งตั้งผ่านพิธีกรรม ควรมีการ  
มอบหมายอย่างเป็นทางการและสาธารณะ เพื่อแสดงถึง  
ความรับผิดชอบต่อชุมชนและพันธกิจ

## **ข้อ 77. การเปิดทางให้ฆราวาสมีบทบาทมากขึ้น**

- ชี้นอกระดสอบให้เปิดพื้นที่และบทบาทใหม่แก่ฆราวาสชาย  
และหญิงในการรับใช้พระศาสนจักร ด้วยจิตตารมณ์แห่ง

ความร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง a) มีส่วนร่วมในการไตร่ตรองและตัดสินใจในกระบวนการของพระศาสนจักร b) ดำรงตำแหน่งความรับผิดชอบในสถาบันทางศาสนา บ้านเณร และสถาบันเทววิทยา c) การส่งเสริมชีวิตของผู้ที่อุทิศตน และจ้างงานฆราวาสในบทบาทอภิบาล d) การให้ฆราวาสที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้พิพากษาในกระบวนการกฎหมายของพระศาสนจักร e) การเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้ที่ทำงานในพระศาสนจักร ทั้งหมดนี้เพื่อเสริมสร้างพระศาสนจักรให้มีชีวิตชีวาอย่างแท้จริงจากการมีส่วนร่วมของทุกคน

## **ข้อ 78) ข้อเสนอเรื่อง "พันธกิจแห่งการรับฟังและการร่วมเดินเคียงข้าง"**

- กระบวนการขั้นตอนตอกย้ำว่าการ "รับฟัง" คือหัวใจของพันธกิจในพระศาสนจักร ไม่ว่าจะเป็นในศีลศักดิ์สิทธิ์ การอบรม หรือการอภิบาล จึงมีข้อเสนอให้จัดตั้ง "พันธกิจ



แห่งการรับฟังและการร่วมเดินเคียงข้าง” ซึ่งได้รับความ  
คิดเห็นหลากหลาย

○บางฝ่ายเห็นด้วยว่าเป็นพันธกิจเชิงประกาศที่จะ  
ช่วยต้อนรับผู้ชายขอบ ผู้กลับใจ และผู้แสวงหา  
ความจริง

○บางฝ่ายเห็นว่าการรับฟังควรเป็นพันธกิจของผู้รับ  
ศีลล้างบาปทุกคน ไม่จำเป็นต้องมีบทบาทเฉพาะ

○ทั้งนี้ ต้องมีการไตร่ตรองอย่างรอบคอบเพิ่มเติม  
โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับการอภิบาลฝ่ายจิต การ  
ให้คำปรึกษา และศีลอภัยบาป และในบางบริบท  
ท้องถิ่น อาจเริ่มทดลองใช้เพื่อเป็นต้นแบบการ  
ไตร่ตรองและพัฒนาแนวปฏิบัติต่อไป

# ตอนที่ 3 – เหวี่ยงแห

## การกลับใจแห่งกระบวนการ

ข้อ 79–80 ยอห์น 21:5–6 “ลูกเอ๋ย มีอะไรกินบ้างไหม?” ...  
“จงเหวี่ยงแหไปทางกราบเรือด้านขวาสิ แล้วจะได้ปลา”



ข้อ 79) การกลับใจของพระศาสนจักรผ่านการไตร่ตรอง  
ในกระบวนการ

- ในช่วงเวลาแห่งความล้มเหลวในการจับปลา พระเยซูเจ้าทรงปรากฏพร้อมเสียงเรียกร้องที่เชื่อถือได้ ชวนให้ศิษย์กระทำในสิ่งที่พวกเขาอาจไม่คิดจะทำด้วยตนเอง -  
**เหวี่ยงแหอีกครั้ง “ทางกราบขวา”**

นี่เป็นภาพลักษณ์ของพระศาสนจักรที่ยอมรับเสียงของพระคริสตเจ้าในสถานการณ์ที่ดูเหมือนไร้ผล เพื่อกลับใจและเปิดใจรับทางใหม่ของพันธกิจ

- ในการเดินทางขึ้นอด การกลับใจเชิงกระบวนการ หมายถึง การรับฟังเสียงของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง การภาวนาและการเสวนา การไตร่ตรองแยกแยะร่วมกัน การประเมินตนเองอย่างซื่อสัตย์ ซึ่งทั้งหมดนี้คือการตอบสนองต่อพระวาจาที่ทรงนำทางพระศาสนจักรสู่พันธกิจอย่างจริงจัง

**ข้อ 80) ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของกระบวนการ :**

**ไตร่ตรอง ตัดสินใจ รับผิดชอบ**

- พระศาสนจักรแห่งขึ้นอดต้องอาศัย 3 การปฏิบัติที่เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด:

1. การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร –

ดำเนินการในบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ การเปิดใจ  
รับฟัง และความโปร่งใส

2. การตัดสินใจร่วมกัน – ต้องอาศัยความไว้วางใจซึ่งกัน  
และกันระหว่างผู้นำและประชากรของพระเจ้า

3. การแสดงความรับผิดชอบและการประเมินผล –  
เพื่อให้พันธกิจดำเนินไปด้วยความสัตย์ซื่อและมี  
ประสิทธิภาพ

- การปฏิบัติทั้งสามนี้เป็นเสมือน “เส้นใยของแห” ที่  
เชื่อมร้อยกระบวนการขึ้นอดให้เป็นหนึ่งเดียวในพระจิต  
เจ้า เพื่อการกลับใจทั้งในระดับโครงสร้างและจิตใจ
- การอบรมเพื่อกระบวนการนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ต้อง  
ไม่จำกัดเพียงความรู้ทางเทคนิค แต่รวมถึง รากฐาน  
ทางเทววิทยา พระคัมภีร์ ชีวิตฝ่ายจิต ความเป็น  
ประจักษ์พยานในโลก โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่มีหน้าที่  
รับผิดชอบในการไตร่ตรอง ตัดสินใจ และนำชุมชน

ข้อ 79) การฟังเสียงพระเจ้าในพันธกิจ

- พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์ให้ "เหวี่ยงแหไปทางขวา" แม้ดูเหมือนไม่มีอะไร แต่นี่สะท้อนถึงการฟังพระวาจาอย่างวางใจท่ามกลางความลุ่มหลง ความร่วมมือระหว่างการภาวนา การเสวนา และการตัดสินใจในพระศาสนจักร คือการตอบสนองต่อเสียงเรียกของพระเจ้า

### ข้อ 80) การเชื่อมโยงของสามการปฏิบัติ

- การไตร่ตรองแยกแยะ ต้องอาศัยการฟังและความโปร่งใส
- กระบวนการตัดสินใจ ต้องยึดโยงกับการฟังประชากรของพระเจ้า
- การประเมินผล เป็นการรับผิดชอบร่วมกันที่เน้นวัฒนธรรมของความโปร่งใสและความเชื่อใจ
  - การอบรมอย่างครบถ้วนจึงจำเป็น ทั้งด้านเทววิทยา ชีวิตจิต และความเข้าใจพระคัมภีร์

### ข้อ 81) การไตร่ตรองแยกแยะ “ของพระศาสนจักร”

- พระศาสนจักรได้รับแรงบันดาลใจจากพระจิตเจ้าให้ดำเนินพันธกิจโดยไม่บังคับ แต่ด้วยการไตร่ตรองร่วมกันในแสงสว่างของพระวรสาร อาศัยความเชื่อ *sensus fidei* ของผู้รับศีลล้างบาปและพระพรของพระจิตเจ้าในการอ่านสัญญาฉบับแห่งกาลเวลา



ข้อ 82) การไตร่ตรอง : ไม่ใช่เทคนิค แต่เป็นการภาวนา

- การไตร่ตรองแยกแยะต้องเกิดจากหัวใจที่เปิดรับ ไม่ใช่การรวบรวมความคิดเห็นเท่านั้น แต่เป็นการแสวงหาว่า “พระจิตเจ้าตรัสอะไรกับพระศาสนจักร?” จำเป็นต้อง



ฟังทุกคน โดยเฉพาะผู้ชายขอบ เพื่อความมีส่วนร่วมที่แท้จริง

### ข้อ 83) การฟังพระวาจา : ศูนย์กลางของการไตร่ตรอง

- พระเจ้าตรัสผ่าน พระคัมภีร์และพิธีกรรม / ธรรมประเพณี และคำสั่งสอน / เสียงของผู้ยากไร้/สิ่งสร้าง และมโนธรรม
- ดังนั้นจำเป็นต้องอบรมให้รู้จักการฟังเหล่านี้อย่างครบถ้วน เพื่อถอดรหัสพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกที่

### ข้อ 84) องค์ประกอบของกระบวนการไตร่ตรองที่ดี

- สิ่งที่ต้องทำคือ กำหนดเป้าหมายชัดเจน /เตรียมตัวด้วยการภาวนา/ใจกว้างและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนตน/ฟังอย่างเคารพ/แสวงหาฉันทามติแท้จริง ไม่ใช่เพียงทางเทคนิค/ นำไปสู่การตัดสินใจโดยสุกงอมทางจิตใจ กระบวนการนี้ควรนำไปสู่การรับรอง การประเมิน และการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชน

### ข้อ 85) วิธีการไตร่ตรองที่ลึกซึ้ง

- กระบวนการต้องอาศัย **การอธิบายพระคัมภีร์อย่าง**  
**เพียงพอ**/ความรู้ในธรรมประเพณี ปิตาจารย์ และคำสั่ง  
สอน/การร่วมมือของเทววิทยา มานุษยวิทยา  
ประวัติศาสตร์ และศาสตร์สังคม/ความเข้าใจในบริบทจริง  
ที่ซับซ้อน

### ข้อ 86) ความหลากหลายของแนวทางคือพระพร

- พระศาสนจักรมีแนวทางไตร่ตรองหลากหลายที่  
สอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ต้องเสริมสร้างวัฒนธรรมแห่ง  
การไตร่ตรองของพระศาสนจักร โดยเริ่ม**จากกลุ่มย่อย**  
**เขตวัด และในหมู่ผู้นำ การอบรมและการมีผู้นำ**  
**ความสะดวกจะเป็นกุญแจสำคัญในพันธกิจนี้**



- โครงสร้างของกระบวนการตัดสินใจ การกลับใจแห่งโครงสร้าง “พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน ต้องดำเนินกระบวนการตัดสินใจอย่างมีส่วนร่วม โปร่งใส และมีรากฐานฝ่ายจิตอย่างมั่นคง เพื่อการปฏิบัติพันธกิจอย่างซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า”

### ข้อ 87) จุดหมายของกระบวนการตัดสินใจฝ่ายจิต

- พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันเรียกร้องให้ประชากรของพระเจ้า “ทุกคน” ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ทั้งในการภาวนา การไตร่ตรองแยกแยะ และการเสวนาเพื่อพันธกิจ จุดเน้นคือการส่งเสริมโครงสร้างและสถาบันต่าง ๆ ที่เปิดรับการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเพื่อการตัดสินใจที่ได้รับการหล่อหลอมโดยพระจิตเจ้า

### ข้อ 88) อัตลักษณ์ของพระศาสนจักรในความหลากหลาย

- ชุมชนคริสตชนไม่ใช่รูปแบบเดียวกัน แต่เป็นพระกายของพระเจ้าที่มีสมาชิกหลากหลาย นักบุญอิกญาซีโอแห่งอันติโอก และนักบุญซีเปเรียน แห่งคาร์เธจ ต่าง

เห็นว่า ไม่มีสิ่งใดเป็นไปได้หากปราศจาก  
พระสังฆราช, คำแนะนำของพระสงฆ์, และ ความ  
เห็นชอบของประชากร—ทั้งสามประการนี้จึงเป็น  
รากฐานแห่งความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร

### ข้อ 89) การเคารพพระพรของสมาชิกแต่ละคน

- แต่ละคนในพระศาสนจักรต้องได้รับการยอมรับและใช้  
พระพรเฉพาะตนเพื่อส่วนรวม โดยมีการจัดโครงสร้างที่  
เหมาะสมและยืดหยุ่นตามขนาดของชุมชน ซึ่งกฎหมาย  
พระศาสนจักรได้เตรียมกรอบไว้อย่างชัดเจน

### ข้อ 90) กระบวนการที่รับฟังและประสานฉันท์ตามติ

- การตัดสินใจฝ่ายจิตควรเกิดจากการปรึกษาหารือ การ  
ไตร่ตรองแยกแยะ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันใน  
พระจิตเจ้า
  - การตัดสินใจที่ดีต้องไม่เป็นผลของการใช้อำนาจฝ่าย  
เดียว แต่เกิดจากความร่วมมือที่โปร่งใสและเปิด  
กว้าง

## ข้อ 91) หน้าที่ของผู้มีอำนาจ

- ผู้มีอำนาจในพระศาสนจักรมีหน้าที่รับฟังอย่างแท้จริง และไม่สามารถเพิกเฉยต่อการปรึกษาหารือได้โดยไม่มีเหตุผลที่ชัดเจน ซึ่งกฎหมายพระศาสนจักรกำหนดไว้แล้ว ความยุติธรรมและความจริงต้องเป็นแนวทางของการใช้อำนาจ เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวและความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร

## ข้อ 92) ความสมดุลของอำนาจกับกระบวนการให้คำปรึกษา

- แม้พระสังฆราชและสมเด็จพระสันตะปาปามีอำนาจการตัดสินใจขั้นสุดท้าย แต่ก็ไม่ควรเพิกเฉยต่อผลการไตร่ตรองแยกแยะโดยชุมชนคริสตชน องค์ประกอบของการให้คำปรึกษาและการพิจารณาต้องอยู่ในความสมดุล ไม่ใช่เป็นเพียง "ให้คำปรึกษา" (tantum consultivum) แต่ควรได้รับการปฏิบัติอย่างแท้จริง

## ข้อ 93) ความรับผิดชอบของทุกฝ่ายในกระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจที่ดีประกอบด้วย

- หน่วยงานผู้มีอำนาจ : กำหนดวัตถุประสงค์ ชัดเจนหน้าที่ และให้ข้อมูลอย่างทั่วถึง
- ผู้ที่เข้าร่วมให้คำปรึกษา : ต้องพูดด้วยความสุจริต และเสนอแนวคิดอย่างชัดเจน
- ผู้รับผิดชอบ : เคารพผลการตัดสินใจ แม้จะแตกต่างจากความคิดเห็นส่วนตัว แต่สามารถประเมินผลและอุทธรณ์ตามกฎหมายได้

## ข้อ 94) การลงมือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

- กระบวนการตัดสินใจที่เป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง จะทำให้ประชากรของพระเจ้ารู้สึกถึงความน่าเชื่อถือของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรม ก็อาจทำให้ประชาชนหมดกำลังใจ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พระศาสนจักรต้องเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์นี้ออกมาเป็นการปฏิบัติจริง

## ข้อ 95–102 ความโปร่งใส การแสดงความรับผิดชอบ และการประเมินผล

### ข้อ 95) ความรับผิดชอบเป็นส่วนหนึ่งของธรรมเนียมคริสตชน

- การตัดสินใจไม่ใช่จุดจบของการไตร่ตรองแยกแยะ แต่ต้องตามด้วยการแสดงความรับผิดชอบและการประเมินผลด้วยจิตตารมณ์แห่งความโปร่งใสตามพระวรสาร
- ตัวอย่างจาก **นักบุญเปโตร** (กจ 11:2–3) แสดงให้เห็นการอธิบายเหตุผลและแสดงความรับผิดชอบต่อประชากรของพระเจ้า

### ข้อ 96) ความโปร่งใสตามจิตตารมณ์พระวรสาร

- ความโปร่งใสหมายถึงทัศนคติแห่งความจริงใจ ซื่อสัตย์ ชัดเจน และปฏิเสธความหน้าซื่อใจคด
- อ้างอิงพระคัมภีร์: มธ 5:8, มธ 10:16, 2 คร 4:2

- ไม่ใช่เพียงระบบบริหาร แต่เป็นคุณธรรมฝ่ายจิต รักษาสมดุลระหว่าง การเคารพความเป็นส่วนตัว กับ การป้องกันการปกปิดความผิดร้ายแรง ตราประทับศักดิ์สิทธิ์ในการแก้บาป ต้องได้รับการเคารพอย่างสมบูรณ์

### ข้อ 97) ความไว้วางใจเป็นผลของความโปร่งใส

- เมื่อความไว้วางใจในพระศาสนจักรถูกละเมิด ผู้เปราะบางคือผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด
- ความโปร่งใสและความรับผิดชอบเป็นเครื่องมือสร้างความเชื่อมั่น โดยเฉพาะด้าน การปกป้องผู้เยาว์และผู้ใหญ่ที่เปราะบาง

### ข้อ 98) การต่อสู้กับแนวคิดสมณนิยม

- แนวคิดสมณนิยมที่ละเลยความรับผิดชอบต้องถูกแก้ไข
- การแสดงความรับผิดชอบไม่ควรจำกัดเฉพาะกรณีล่วงละเมิดทางเพศหรือการเงิน แต่รวมถึง งานอภิบาล/การ

ประกาศข่าวดี/การเคารพศักดิ์ศรีมนุษย์/การบริหาร  
ภายในองค์กรศาสนา

### **ข้อ 99) ความรับผิดชอบต่อชุมชน**

- ผู้อภิบาลต้องรับผิดชอบต่อ **พระเจ้า** และ **ประชากรของพระองค์**
- พื้นฟูมิติของความรับผิดชอบต่อชุมชน เช่น การประเมิณผล การเยี่ยมเยียน การประชุมสมัชชา

### **ข้อ 100) การประเมิณผลเป็นเครื่องมือพัฒนา**

- ไม่ใช่เพื่อวิจารณ์บุคคล แต่เพื่อช่วยในการพัฒนา / ส่งเสริมแง่บวก ปรับปรุงพันธกิจ และฟังพระสุรเสียงของพระจิตเจ้า / การประเมินควรเป็นประจำ และมีโครงสร้างที่ชัดเจน

### **ข้อ 101) การพัฒนาแนวทางท้องถิ่น**

- ให้ความสำคัญกับการปรับใช้ตามบริบทท้องถิ่น / การอิงกฎหมายบ้านเมืองอย่างเหมาะสม / การมีส่วนร่วมของชมราวาสและผู้เชี่ยวชาญในด้านการประเมิน
- แนวทางที่ดีในภาคประชาสังคมควรนำมาปรับใช้ในพระศาสนจักร / รายงานการดำเนินงานควรรวมในการเยี่ยมเยียนเมื่อพระสังฆราชไปเยี่ยมทางการที่กรุงโรม  
**ad limina**

## 102. โครงสร้างขั้นต่ำที่ควรมีในทุกเขตวัด/สังฆมณฑล

- สภาการเงินเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ / การมีส่วนร่วมของชมราวาสในการวางแผนอภิบาลและการเงิน / รายงานทางการเงินประจำปีที่ตรวจสอบได้และเข้าถึงง่าย / รายงานพันธกิจประจำปี : การปกป้อง การส่งเสริมชมราวาส สักส่วนชายหญิง ฯลฯ / การประเมินพันธกิจและบทบาทภายในเป็นระยะ
- หมายเหตุสำคัญ คือ ทั้งหมดนี้ไม่ใช่เพียง "งานเอกสาร" แต่เป็นการสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่เปี่ยมด้วยพระหรรษ



ทาน ซึ่งเปิดเผยความงดงามของพระศาสนจักรที่มีชีวิต  
และโปร่งใส

## ข้อ 103–108 กลุ่มการทำงานที่ก้าวไปด้วยกันและที่มี ส่วนร่วม

### ข้อ 103) โครงสร้างของการมีส่วนร่วม

- **ผู้รับศีลล้างบาปทุกคน** มีสิทธิและหน้าที่ในการร่วม  
ตัดสินใจ การแสดงความรับผิดชอบ และการประเมินผล  
ผ่านโครงสร้างต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในพระศาสนจักร
- โครงสร้างที่กล่าวถึง เช่น **ซินอดัสสมณฑล**  
(Diocesan Synod) / **สภาพระสงฆ์, สภาอภิบาลสังฆ  
มณฑล, สภาวัด, สภาการเงิน**
- ในพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก มีโครงสร้างที่  
คล้ายคลึงกันตามกฎหมาย / โครงสร้างเหล่านี้ต้องไม่  
เป็นเพียง "ชื่อ" แต่ต้องมีบทบาทจริงในการไตร่ตรอง  
แยกแยะ ประกาศข่าวดี และตัดสินใจร่วม

### ข้อ 104) การทำงานอย่างมีชีวิต

- การดำรงอยู่ขององค์กรไม่พอ ต้องมีประสิทธิภาพจริง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดทางนิติบุคคลหรือธรรมประเพณี / ต้องนำโครงสร้างเหล่านี้มาใช้จริงทุกระดับในกระบวนการชีโนดาลิตี

### ข้อ 105) การปรับโครงสร้างและวิธีการ

- ควรเริ่มจากการนำแนวปฏิบัติแบบ "การเสวนาในพระจิตเจ้า" มาใช้ / การแต่งตั้งสมาชิกควรสะท้อน "ชุมชนจริง" ด้วยวิธีการปรึกษาหารือแบบชีโนดาลิตี / สมาชิกในสภาอภิบาลควรสามารถเสนอวาระประชุมได้ เช่นเดียวกับสภาสงฆ์

### ข้อ 106) ความหลากหลายในการเป็นสมาชิก

- ให้ความสำคัญกับ สตรี, เยาวชน, ผู้ยากไร้และชายขอบ ผู้ที่ดำเนินชีวิตในโลกตามความเชื่อ ไม่จำกัดเฉพาะผู้รับใช้ในโครงสร้าง / เปิดโอกาสให้ ผู้แทนคริสตจักรอื่น หรือ ศาสนาอื่น มีส่วนร่วมเมื่อเหมาะสม

พระศาสนจักรท้องถิ่นควรกำหนดเกณฑ์ให้เหมาะสมกับ  
บริบทของตน

### **ข้อ 107 แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด**

- เน้นการสร้าง **เครือข่ายสภาอภิบาล** ภายในเขตวัด เขต  
อภิบาล และสังฆมณฑล / สนับสนุนการจัด **ประชุม**  
**พระศาสนจักรประจำปี** ทุกระดับ ที่เปิดกว้างแก่ทุก  
กลุ่มคริสตชน และการมีส่วนร่วมไม่ควรจำกัดแค่สมาชิก  
คาทอลิกเท่านั้น แต่รวมถึงคริสตจักรอื่น และศาสนาอื่น  
ในท้องถิ่นด้วย

### **108. การยกย่องให้ความสำคัญกับซินอดสังฆมณฑล**

- การประชุม **ซินอดสังฆมณฑล** และ **สมัชชาเขตการ**  
**ปกครอง** ควรได้รับการสนับสนุนให้เป็นพื้นที่แห่งการ  
**ฟัง / การสวดภาวนา / การไตร่ตรองแยกแยะ**
- เป็นเวทีสำหรับการประเมินพันธกิจ คือ งานอภิบาล  
โดยรวม / แผนงานอภิบาล / การดำเนินตาม  
กระบวนการซีโนดาล / การบริหารการเงิน และการ

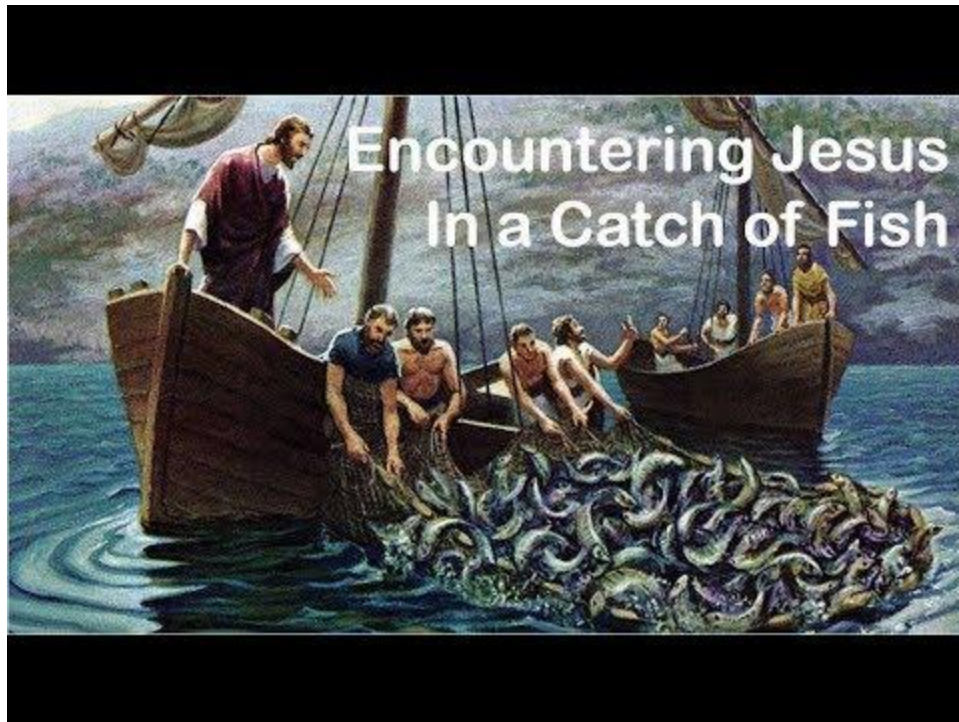
ปกป้อง ที่สำคัญควรจัดประชุม อย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่แค่บางครั้ง

- สรุปแนวคิดสำคัญ : โครงสร้างการมีส่วนร่วมของประชากรของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงกลไกบริหาร แต่เป็นการแสดงออกถึงการก้าวเดินไปด้วยกันในพันธกิจของพระศาสนจักร โดยเปิดกว้างต่อพระจิตเจ้า และสะท้อนถึงมิติของการฟัง เสนวนา และรับใช้

## ตอนที่ 4 -

## จับปลาได้จำนวนมากมาย

การกลับใจแห่งพันธะร่วมกัน



ข้อ 109) พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน : หนึ่งเดียว  
ในความหลากหลาย

- ภาพการจับปลาจำนวนมาก (ยอห์น 21:8.11) เป็น  
สัญลักษณ์ของพระศาสนจักรที่มีชีวิตชีวาและก้าวเดินไป  
ด้วยกัน ศิษย์ทุกคนมีบทบาทเฉพาะในการลากแห  
เข้าฝั่ง โดยมีเปโตรเป็นผู้นำ

○ พันธกิจนี้ไม่ใช่ภารกิจส่วนบุคคล แต่เป็นการร่วมมือ  
กันของทุกคนในความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งแต่ละคน  
มีหน้าที่และความสามารถเฉพาะที่เสริมกัน



shutterstock.com • 2535165765

- พระศาสนจักรในวันนี้จึงไม่อาจจำกัดอยู่เพียงกรอบวัฒนธรรมหรือดินแดน แต่ต้องเป็นพระศาสนจักรที่เปิดกว้างให้กับทุกชนชาติ วัฒนธรรม และบริบทใหม่ๆ โดยอาศัยพันธะร่วมกัน (communion) ที่พระจิตเจ้าทรงกระทำท่ามกลางเรา
- พระสังฆราชในความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างกันและกับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม มีหน้าที่อภิบาลเพื่อธำรงไว้ซึ่งเอกภาพของพระศาสนจักร และส่งเสริมเครือข่ายแห่งการแลกเปลี่ยนพระพรระหว่างกลุ่มคริสตชน เพื่อให้พระศาสนจักรทั้งมวลเจริญชีวิตในความเป็นหนึ่งเดียว

ท่ามกลางความหลากหลายด้วยความหวังที่ไม่ทำให้  
ผิดหวัง (เทียบ รม 5:5)

### ข้อ 110) หยั่งรากลึกแต่ยังเป็นผู้จาริก

- พระศาสนจักรหยั่งรากในดินแดนเฉพาะ แต่ยังคงเป็นผู้จาริกในโลก / หัวใจของผู้มีความเชื่อ คือพื้นที่แรกของการพบพระคริสต์และชุมชนพระศาสนจักร / เรียกร้องให้เราขยาย "พื้นที่ของหัวใจ" เพื่อต้อนรับทุกคน ไม่ใช่เฉพาะผู้ที่เรารู้สึกสอดคล้อง

### ข้อ 111) สถานที่ในยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง

- ความหมายของ "สถานที่" เปลี่ยนไปในสังคมเมืองและดิจิทัล / พระศาสนจักรถูกเรียกให้สร้างชีวิตชุมชนในเมืองที่ไร้อัตลักษณ์ / ต้องมี "ความคิดสร้างสรรค์ทางธรรมทูต" เพื่อพัฒนารูปแบบงานอภิบาลใหม่

## ข้อ 112) การเคลื่อนไหวของผู้คนและความหลากหลาย

- การย้ายถิ่นของผู้อพยพและผู้ลี้ภัยก่อให้เกิดชุมชนหลากหลายวัฒนธรรม / ต้องรักษาความเชื่อมโยงกับพระศาสนจักรต้นทาง พร้อมเปิดสู่ความสัมพันธ์ใหม่ / กับพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกเป็นสัญลักษณ์ของความหลากหลายในความเป็นหนึ่งเดียว

## ข้อ 113) วัฒนธรรมดิจิทัลในโลกแห่งพันธกิจ

- วัฒนธรรมดิจิทัลเปลี่ยนประสบการณ์ของพื้นที่ เวลา ความสัมพันธ์ และความเชื่อ / **ต้องเปลี่ยนสื่อดิจิทัลให้เป็น “พื้นที่ประกาศก”** / ชุมชนคริสตชนดิจิทัล โดยเฉพาะเยาวชน ควรพัฒนาแนวทางของการเป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

## ข้อ 114) ทบทวนความหมายของ “ท้องถิ่น”

- ต้องเข้าใจ “สถานที่” ไม่ใช่แค่ภูมิศาสตร์ แต่เป็นสภาพแวดล้อมแห่งความสัมพันธ์ / พระศาสนจักรถูกเรียกให้ปฏิบัติพันธกิจในพื้นที่เหล่านี้อย่างเป็นรูปธรรม



### ข้อ 115) พระศาสนจักรคือ “บ้าน” ของทุกคน

- “บ้าน” เป็นภาพลักษณ์แห่งการต้อนรับ เปิดกว้าง และรวมเข้าไว้ด้วยกัน / พระศาสนจักรคือบ้านแห่งความรอด เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการพบปะ / ทุกคนถูกเรียกให้เป็น “ผู้จาริกแห่งความหวัง”

### ข้อ 116) พระศาสนจักรท้องถิ่น - สถานที่แห่งความเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสตเจ้า

- สังฆมณฑลคือพระศาสนจักรท้องถิ่นที่มีชีวิตอย่างเต็มเปี่ยม โดยเฉพาะในการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท / มีองค์กรของตนเอง และเชื่อมโยงกับพระศาสนจักรสากล

### ข้อ 117) เขตวัด - หน่วยชีวิตพื้นฐานของพระศาสนจักร

- เขตวัดคือชุมชนที่ไม่ได้เลือกเอง มีความหลากหลายของคนทุกวัย ทุกสถานะ / จำเป็นต้องปรับรูปแบบใหม่ให้เหมาะสมกับการเคลื่อนย้ายของผู้คน

- ชุมชนคริสตชนชั้นพื้นฐานเป็นรูปแบบหนึ่งของการก้าวเดินไปด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรม

### **ข้อ 118) นักบวช กลุ่มอุทิศตน และอาราม**

- มีบทบาทพิเศษในการนำพระวรสารสู่ชายขอบ: โรงพยาบาล เรือนจำ ผู้อพยพ ฯลฯ / อารามเป็นศูนย์รวมของการไตร่ตรองและชี้ทางให้พระศาสนจักร ต้องร่วมมือกับพระศาสนจักรท้องถิ่นในการดำเนินพันธกิจ

### **ข้อ 119) ระดับ “กลาง” ของพระศาสนจักร (ชาติและทวีป)**

- ระดับชาติและทวีปเป็นพื้นที่สำคัญของพันธกิจในโลกสมัยใหม่ / จำเป็นต้องปรับชีวิตคริสตชนให้เข้ากับลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยไม่บิดเบือนแก่นแห่งความเชื่อ
- ความเคลื่อนไหวและการเชื่อมโยงระดับโลกเรียกร้องพันธกิจแบบ “ภูมิภาคสังคมวัฒนธรรมขนาดใหญ่”

## ข้อ 120–123 การแลกเปลี่ยนพระพร - หนทางแห่งความ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

### ข้อ 120) การแลกเปลี่ยนพระพรในหมู่พระศาสนจักร

- พระศาสนจักรก้าวเดินร่วมกันในความหลากหลายของ  
บริบท วัฒนธรรม และพันธกิจ / การแลกเปลี่ยนพระพร  
เป็นเครื่องหมายแห่งความรักของพระเจ้าในพระคริสต  
เจ้า ผ่านทางพระจิตเจ้า
  - การแลกเปลี่ยนนี้ครอบคลุมถึงความสามารถ  
ขนบธรรมเนียม ทรัพยากร และประเพณีที่ดีงาม (ดู  
LG 13)
- ความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรละตินกับพระศาสน  
จักรคาทอลิกตะวันออกเป็นแบบอย่างที่ดีทรงคุณค่า /  
ตัวอย่างระดับโลก เช่น ลุ่มน้ำอเมซอน คองโก เมดิเตอร์  
เรเนียน เป็นพื้นที่ของความแปลกใหม่และความหวัง

## ข้อ 121) เครือข่ายแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

- พระศาสนจักรควรเป็นเครือข่ายที่ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการพบปะ ความยุติธรรม และการต้อนรับ
- การแลกเปลี่ยนทรัพยากรต้องดำเนินด้วยจิตตารมณ์แห่งความสมัครสมาน ไม่ใช่การปกครองจากเบื้องบน ต้องมุ่งมั่นเยียวยาบาดแผลในความทรงจำ และเดินบนเส้นทางแห่งการคืนดี
- การช่วยเหลือด้านศาสนบริการและเศรษฐกิจต้องไม่ใช่เพียงการแก้ปัญหาเชิงเทคนิค แต่ต้องเสริมสร้างการเติบโตร่วมกัน

## ข้อ 122) การแลกเปลี่ยนพระพรกับกลุ่มคริสตชนอื่น

- การแลกเปลี่ยนพระพรเป็นกุญแจสำคัญของการเดินไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่มองเห็นได้
- นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 กล่าวว่า: “การเสวนาเป็นการแลกเปลี่ยนพระพร” (UUS 28)
- ประเพณีคริสตชนต่าง ๆ ได้สะท้อนความศักดิ์สิทธิ์และคุณธรรมในหลายรูปแบบ

- ถึงเวลาแล้วที่จะยอมรับของขวัญเหล่านี้อย่างถ่อมตนและเปิดใจ เช่น การรำลึกถึงนักบุญและมรณสักขีของกลุ่มคริสตชนอื่นในปฏิทินพิธีกรรม

### ข้อ 123) การเสวนาระหว่างศาสนาและภราดรภาพมนุษย์

- เอกสารแห่งอาบูดาบี (2019) โดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสและท่านอิหม่ามอัล-ฆอัยยิบ เรียกร้องให้ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการเสวนา ความเข้าใจ และความร่วมมือ / พระศาสนจักรพร้อมเดินเคียงข้างผู้มี ความเชื่อต่างศาสนาเพื่อสร้างสันติภาพและความเป็นหนึ่งเดียวกันในความเป็นมนุษย์ / พระศาสนจักรแบ่งปัน ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสารและรับพระพรจากผู้อื่น ด้วยความกตัญญู / การเสวนาสามระดับ (ชีวิต, การกระทำ, การภาวนา) เหมาะสมอย่างยิ่งกับชุมชนขนาดเล็กที่ไม่จำกัดศาสนา

**ข้อ 124–129 พันธะร่วมกันแห่งความเอกภาพ: สภา  
สังฆราชและการสมัชชาของพระศาสนจักร**

**124. หลักการของความเป็นหนึ่งในความ  
หลากหลาย**

- พระศาสนจักรดำรงอยู่ในความเป็นหนึ่งในเดียว โดยมีการ  
แลกเปลี่ยนพระพรระหว่างกัน / ความสัมพันธ์ระหว่าง  
พระศาสนจักรท้องถิ่นต้องเคารพลักษณะเฉพาะของ  
บริบท ประวัติศาสตร์ และธรรมเนียมของแต่ละแห่ง /  
“จังหวัดที่แตกต่างกัน” ของพระศาสนจักรท้องถิ่นเป็น  
โอกาสในการแลกเปลี่ยนและเสริมสร้างซึ่งกันและกันใน  
จิตตารมณ์ของการก้าวเดินไปด้วยกัน

**ข้อ 125) บทบาทสำคัญของสภาพระสังฆราช (Episcopal  
Conferences)**

- เป็นเครื่องมือของการสื่อสาร การแบ่งปัน และความ  
ร่วมมือระหว่างพระศาสนจักร

- ข้อเสนอสำคัญ คือ ทบทวนกฎเกณฑ์ทางเทววิทยาและกฎหมายของสภาพระสังฆราช / กำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน โดยไม่กระทบต่ออำนาจของพระสังฆราชท้องถิ่นหรือเอกภาพของพระศาสนจักร / ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างสภาพระสังฆราชกับสันตะสำนัก เช่น ในโอกาส ad limina / มั่นใจว่าทุกสังฆมณฑลเป็นส่วนหนึ่งของสภาพระสังฆราช / การตัดสินใจของสภาพระสังฆราชมีผลผูกพันต่อสมาชิกในบางบริบท

## ข้อ 126) การประชุมพระศาสนจักรระดับทวีป: แนวทางใหม่และมรดกสำคัญ

- ประสพการณ์ในปี ค.ศ. 2023 ได้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการประชุมระดับทวีป เป็นการรับฟัง “พื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรมที่สำคัญ” อย่างลึกซึ้ง จำเป็นต้องกำหนดสถานะทางเทววิทยาและกฎหมายของการประชุมเหล่านี้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งส่งเสริมความต่อเนื่องโดยประธานของกลุ่มสภาสังฆราชเหล่านั้น

## ข้อ 127) การมีส่วนร่วมของประชากรของพระเจ้าใน สมัชชา

- การประชุมระดับชาติ ทวีป ฯลฯ ต้องมีสมาชิกที่สะท้อนถึงความหลากหลายของประชากรพระเจ้า
- การไตร่ตรองร่วมกันช่วยให้พระสังฆราชตัดสินใจได้อย่างรอบคอบ และควรมีพื้นที่รับฟังผู้มีความเชื่อต่างนิกาย ศาสนาอื่น สถาบันภาครัฐ ภาคประชาสังคม และสังคมโดยรวม

## ข้อ 128) การสนับสนุนโดยสันตะสำนักต่อกลุ่มที่ถูก จำกัด

- สันตะสำนักควรช่วยเหลือสภาพระสังฆราชที่มีข้อจำกัดทางสังคมหรือการเมือง และมุ่งส่งเสริมการเจรจาและความไว้วางใจ เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าร่วมการประชุมระดับสูงได้อย่างเต็มที่

## ข้อ 129) การฟื้นฟูสภาเฉพาะกลุ่ม (Particular Councils)



- ควรจัดการประชุมเป็นระยะ ทั้งระดับภูมิภาคและระดับใหญ่ ต้องแนะนำให้ปฏิรูปขั้นตอนการรับรองข้อสรุปของสภาเหล่านี้โดยสันตะสำนัก (recognitio) โดยเฉพาะในประเด็นด้านศีลธรรม ความเชื่อ หรือวินัยทางศาสนา ควรมีขั้นตอนอนุมัติที่รวดเร็วและชัดเจนขึ้น

**ข้อ 130–139 การรับใช้ของพระสังฆราชแห่งกรุงโรม – เอกภาพและการก้าวเดินร่วมกันของพระศาสนจักรสากล**

**ข้อ 130–131) ศาสนบริการเปโตร: แหล่งแห่งเอกภาพในความหลากหลาย**

- การก้าวเดินร่วมกันเชื่อมโยงมิติของพระศาสนจักรในระดับท้องถิ่น (ส่วนบุคคล), ระดับภูมิภาค (ร่วมกัน), และระดับสากล (ชุมชนทั้งหมด) โดยมีศาสนบริการของพระสังฆราชแห่งกรุงโรมเป็นแกนกลางแห่งเอกภาพ
- พระสังฆราชแห่งกรุงโรมทรงเป็นประธานในกระบวนการชี้นำ ทรงแยกประชุม รับรองมติ และเป็นหลักประกัน

ของการดำเนินไปในหนทางเอกภาพแห่งความเชื่อ  
ศีลธรรม และพันธกิจ

### **ข้อ 132-133) เอกลักษณะของพระศาสนจักรตะวันออก และพันธกิจร่วมกัน**

- ศาสนจักรตะวันออกมีโครงสร้างที่ “ก้าวเดินร่วมกัน” มาอย่างยาวนาน และควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนพระพรกับศาสนจักรละติน
- เสนอให้ตั้งสภาสังมราชร่วมของศาสนจักรตะวันออกภายใต้การประธานของพระสันตะปาปา เพื่อประสานงานและคุ้มครองเอกลักษณะของชาวตะวันออก โดยเฉพาะในดินแดนที่ชาวตะวันออกอพยพไปยังศาสนจักรละติน
- เสนอให้มี **สังคายนาพิเศษ** เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการรวมตัวของคริสตจักรคาทอลิกตะวันออก

### **ข้อ 134–135) การกระจายอำนาจอย่างรับผิดชอบ (Decentralization)**

- ตามจิตตารมณ์ของสังฆธรรมนูญ *Praedicate Evangelium* ควรมีการถ่ายโอนอำนาจบางประการสู่พระสังฆราชท้องถิ่น เสนอให้ศึกษาขอบเขต “*reservatio papalis*” (เรื่องที่สงวนให้พระสันตะปาปา) และกำหนดหน้าที่ที่พระสังฆราชท้องถิ่นสามารถตัดสินใจได้เอง
- หน่วยงานของวาติกันควรรับฟังพระศาสนจักรท้องถิ่นมากขึ้น และส่งเสริมวัฒนธรรมของ “การประเมินตนเองร่วมกัน” (*mutual accountability*)

**ข้อ 136)** การประชุมขึ้นอด: การแสดงออกของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินร่วมกัน

- ขึ้นอดไม่ใช่เพียงเหตุการณ์ แต่เป็น “กระบวนการ” ของพระศาสนจักรที่รวบรวมประชากรของพระเจ้า คณะพระสังฆราช และพระสังฆราชแห่งกรุงโรม / การมีส่วนร่วมของทุกคน (ประชากร), บางคน (พระสังฆราช), และคนเดียว (พระสันตะปาปา) ต้องผสมผสานเป็นเอกภาพอย่างกลมกลืน เพื่อพันธกิจของพระศาสนจักร

## ข้อ 137) ศาสนบริการเปโตรกับความเป็นหนึ่งเดียวของคริสตชน

- ความท้าทายของการใช้อำนาจสูงสุดในแบบที่ “เปิดกว้างต่อสถานการณ์ใหม่” / เอกสาร พระสังฆราชแห่งกรุงโรม เรื่องอำนาจสูงสุดและการก้าวเดินร่วมกัน ได้วางพื้นฐานสำหรับการเสวนากับคริสตชนอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆราชแห่งกรุงโรมในฐานะ “ผู้รับใช้แห่งความรัก” (*servus amoris*)

## ข้อ 138-139) คริสตศาสนสัมพันธ์ และพันธกิจร่วมในการประกาศข่าวดี

- เสนอให้พัฒนา “แนวปฏิบัติชี้นอบแบบสากล” ร่วมกับคริสตชนจากธรรมเนียมประเพณีอื่น ๆ เพื่อไตร่ตรองในประเด็นเร่งด่วน
- ปี ค.ศ. 2025 เป็นวาระครบรอบ 1700 ปีสังคายนาในเซียบ – โอกาสสำหรับการแสดงความเชื่อร่วมกันและการดำเนินพันธกิจร่วมในวันปัสกาเดียวกัน

- การฉลองปัสกาในวันเดียวกันของคริสตชนทุกนิกายจะเป็นสัญลักษณ์อันทรงพลังของเอกภาพและการเป็นประจักษ์พยานร่วมกันต่อโลก

## ตอนที่ 5

### “ดังนั้นเราจึงส่งท่านไป”

ข้อ 140–151 การอบรมประชากรเพื่อการเป็นศิษย์ธรรม  
ทูต

(พระวรสาร: ยอห์น 20:21–22)



### **ข้อ 140) หัวใจของพันธกิจ : สันติสุขและการส่งออกไป**

- เย็นวันปัสกา พระเยซูเจ้าประทาน **สันติสุข** แก่บรรดาศิษย์และส่งพวกเขาออกไปเป็นประจักษ์พยานแห่งพระอาณาจักร **ลมหายใจแห่งพระจิตเจ้า** ที่พระองค์ทรงเป่าใส่พวกเขา คือการเริ่มต้นของการสร้างประชากรใหม่ : ประชากรของศิษย์ธรรมทูต

### **ข้อ 141–143 การอบรมคริสตชนเพื่อก้าวเดินไปด้วยกัน**

- จำเป็นต้องมี **การอบรมประชากรศักดิ์สิทธิ์** ที่มุ่งเน้นการไคร่ครวญพระวาจา การปฏิบัติภารกิจธรรมทูต การไตร่ตรองแยกแยะ การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- **ศีลมหาสนิทวันอาทิตย์** เป็นศูนย์กลางของการอบรม คือ โต๊ะพระวาจา + โต๊ะแห่งศีลมหาสนิท เป็นแหล่งของเอกภาพ พันธกิจ และการมีส่วนร่วม

### **ข้อ 143–144) การอบรมแบบองค์รวมและร่วมกัน**

- การอบรมควรครอบคลุมทั้งปัญญา อารมณ์  
ความสัมพันธ์ และชีวิตฝ่ายจิต ควรมีรูปธรรม ชัดเจน  
และมีผู้ดูแลการอบรมที่เป็นแบบอย่าง
- ผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ฆราวาส นักบวช ครูคำสอน พระสงฆ์  
ผู้ถวายตัว ฯลฯ
- พระศาสนจักรมีพื้นที่อบรมมากมาย: ครอบครัว เขต  
วัด บ้านเณร องค์กร ศูนย์การศึกษา ฯลฯ

#### **ข้อ 145–146 การสอนคำสอนและงานธรรมทูต**

- ต้องยกระดับ บทบาทของการสอนคำสอน คือ คำสอน  
ของพระศาสนจักรคาทอลิก เป็นจุดอ้างอิงหลัก และต้อง  
เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตและธรรมทูต
- โรงเรียนและมหาวิทยาลัยคาทอลิก มีบทบาทในการ  
อบรมและประกาศข่าวดี

#### **ข้อ 147-148 การอบรมในบริบทของการก้าวเดินร่วมกัน**

- การอบรมร่วมกัน เป็นขอบฟ้าสำหรับการเข้าใจเรียก  
ต่างๆ คือ เรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้รับศีลล้างบาปทุก

รูปแบบ / สตรีควรมีส่วนร่วมอย่างมากในการอบรม /  
เรียกร้องให้มีการปรับปรุง **Ratio Fundamentalis**  
**Institutionis Sacerdotalis** ให้สอดคล้องกับชีโนด /  
การอบรมพระสังฆราช ต้องเน้นมิติของความเป็นผู้นำใน  
แบบชีโนด

### ข้อ 149–150 บริบทดิจิทัลและวัฒนธรรมการปกป้อง

- **สื่อดิจิทัล** เป็นทั้งโอกาสและความท้าทายด้านการอบรม  
ต้องพัฒนาทักษะการใช้เว็บอย่างปลอดภัย
- **วัฒนธรรมการปกป้อง** ต้องสร้างสภาพแวดล้อม  
ปลอดภัยสำหรับเด็กและผู้เปราะบาง ต้องมีการอบรม  
ผู้ดูแลและตอบสนองต่อผู้เสียหายอย่างเหมาะสม

### ข้อ 151 สังคม ความยุติธรรม และธรรมทูตในโลก

- การอบรมควรรวมถึงหลักคำสอนทางสังคมของพระศาสนจักร / ความยุติธรรม สิทธิมนุษยชน นิเวศวิทยาแบบองค์รวม / การเสวนาระหว่างวัฒนธรรมและศาสนา



# บทสรุป

ข้อ 152–155) การเฉลิมฉลองสำหรับประชากรทุกคน

“มากินอาหารกันเถิด” - ยอห์น 21:12

ข้อ 152) พระเจ้าทรงเตรียมงานเลี้ยง: พระพรแห่งความเมตตา

- หลังการจับปลาอย่างอัศจรรย์ พระเยซูเจ้าทรงจัดเตรียมอาหาร – ขนมปังและปลา – และทรงเชิญเหล่าสานุศิษย์ให้มากิน นี่คือการเชื่อเชิญให้คืนดีกัน แม้พวกเขาเคยละทิ้งและปฏิเสธพระองค์
  - การกินร่วมกันหลังปัสกา เป็นตราประทับของพระเมตตาที่เปิดทางสู่อนาคต
  - ผู้ที่ร่วมโต๊ะนี้คือผู้ที่ “กินและดื่มร่วมกับพระองค์หลังจากที่ทรงกลับคืนพระชนมชีพ”

ข้อ 153) งานเลี้ยงที่ทรงสัญญาไว้สำหรับประชาชาติทั้งมวล

- พระกระยาหารเข้าเป็น ภาพจำลองของงานเลี้ยงในอิสยาห์ 25 - การเฉลิมฉลองของพระเจ้าเพื่อชนทุกชาติ ศิลมหาสนิท คือการเริ่มต้นของงานเลี้ยงนิรันดร์นี้ ที่จะพบความบริบูรณ์ในพระอาณาจักรสวรรค์
- พระศาสนจักรมีหน้าที่นำชาวดีนี้ไปสู่ผู้ยากไร้ ผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ที่สิ้นหวัง ผู้ไม่รู้จักพระเจ้า
- ด้วยแรงบันดาลใจจากพระจิตเจ้า การก้าวเดินไปด้วยกันกลายเป็นการกระทำที่เป็น ประกาศทางสังคมสำหรับโลก

### ข้อ 154) การก้าวเดินไปด้วยกันคือการเป็นประจักษ์พยานแห่งความรอด

- โลกเต็มไปด้วยสงคราม ความอยุติธรรม และการแย่งชิงอำนาจ กระนั้น พระจิตเจ้าทรงวางไว้ในหัวใจมนุษย์ ความปรารถนาในความสัมพันธ์แท้จริง สิ่งสร้างเองก็เปล่งเสียงเรียกร้องถึงความเป็นหนึ่งเดียว
- การก้าวเดินร่วมกันในพระศาสนจักร คือการดำเนินชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระตรีเอกภาพในความรักที่มอบ

ตนเองเพื่อผู้อื่น โดยผसानเรียก จิตตารมณ์ และพันธกิจ  
เข้าเป็นหนึ่งเดียว การแบ่งปันนี้เริ่มนำเราเข้าสู่งานเลี้ยง  
แห่งชีวิตนิรันดร์

### **ข้อ 155) ถวายแด่พระมารดาพรหมจารี Odigitria**

- ผลสรุปของซินอดนี้ถวายแด่ **พระนางมารีย์พรหมจารี**  
**ในพระนาม Odigitria** (ผู้ชี้ทาง) พระนางเป็นมารดา  
แห่งพระศาสนจักร ผู้ทรงนำเหล่าสานุศิษย์ให้เปิดใจรับ  
พระจิตเจ้าในวันเพนเตกอสเต **ขอพระนางทรงสอนเรา**  
**ให้เป็นประชากรของเหล่าสานุศิษย์ เป็นธรรมทูตผู้**  
**เดินร่วมกัน เป็นพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน**

***“Synodality is the path God expects of the Church  
in the third millennium.”- Pope Francis***